

revija Zveze tabornikov Slovenije, nacionalne skavtske organizacije

tabor

junij 2012, letnik LVII

Večni ogenj

Intervju: Tadej Beočanin - Beo

**Tema meseca:
Ideje za taborjenja**

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Barbara Bačnik, Jaka Bevk, Vesna Bitenc,
Gašper Cerar, Borut Cerkvenič, Teja Čas,
Mojca Galun, Blaž Grah, Iztok Hvala,
Primož Kolman, Žan Kuralt, Nina Medved,
Frane Merela, Urša Može, Boris Mrak,
Tadej Pugelj, Lucija Rojko, Tadeja Rome,
Tomaž Sinigajda, Tomaž Sterniša

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava in tisk
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
šolstvo in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa
letna naročnina s pripadajočo poštnino.
DDV je vštet v ceno. Transakcijski račun:
O2010-0014142372. Upošteevamo le pisne
odpovedi do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

V boljši svet

Pred nami je poletje, dragi taborniki in tabornice!

Vem, ni še povsem konec šolskega leta in včasih je prav na koncu najtežje. Zato je pa toliko lepše na koncu taborniškega leta, ki ga resnično kronamo z najboljšim, in sicer s taborjenji. V tej številki revije se taborjenjem res ne boste mogli izogniti. Verjamem, da boste med vsebino našli kaj koristnega zase, da se vam bo porodila kakšna nova ideja in boste res imeli letos ponovno najboljše taborjenje. Še vsako je bilo, a ni tako?

Morda se kar prelepo sliši, vendar izgleda, da bomo taborniki kmalu spet lahko ponosni tako na svojo rutko kot na spletno stran Rutka.net. Stvari se premikajo in iskreno povedano, res je bil že čas. Ne spreglejte poziva na Strani vodstva ZTS, da morate sporočiti, kar želite na spletnem servisu ohraniti, ostalo se bo izbrisalo.

V zadnjem času je bilo v organizaciji kar precej razprave v zvezi s financami. Časi res niso najboljši, zato sta trezen razmislek in razprava o tem vsekakor na mestu. V intervjuju z načelnikom ZTS smo govorili tudi o tem, prav tako pa objavljamo še dve mnenji na to temo. O tem, kje postaviti pravo ceno za tabornike, se bodo mnenja najbrž vedno razhajala, toda prav je, da o tem odprto govorimo. Le s poznavanjem vseh informacij in z razumevanjem vseh motivov lahko pridemo do skupno sprejemljive "cene". Razmisleki v tej reviji so le majhen korak k temu, upamo pa lahko, da bo Starešinski svet, ki je na strani vodstva napovedan, naredil kaj več tudi v tej smeri.

Na srečo še vedno večina taborniškega udejstvovanja temelji na prostovoljstvu, zato bo, upam in verjamem, tisto najbolj primarno taborništvo vedno preživelo. Tabornice in taborniki, ki se v vodu povežejo skozi izzive in dogodivščine, ostanejo za vedno tisti prijatelji, na katere se lahko v življenju popolnoma zanesesh. Tudi s tem ustvarjamo boljši svet.

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Večje akcije in Malo bolj športno
- 5 Novice / Mnogoboji
- 6 Novice / Druženja tako in drugače ter Sodelovanje s skupnostjo
- 7 Novice / Fotka meseca in Ključna konferenca mladih

Igra

- 8 Razvedrilo / Na morje!
- 9 Veščine / Onesnaževanje morja
- 10 Veščine / Poznavalec morja

Dogodivščina

- 12 Veščine / Se spomniš taborjenja?

14 Naredi sam / Izdelava preproste košare

15 Faca vod / J. Buče

Raziskovanje

16 Taborniki in njihovi poklici / Mateja Justin - Sova, sodelavka ZTS za splošne zadeve

17 Orientacija / Orientacijske igrice na taboru

18 Kosobrin / Navadna barbica

19 Astronomija / Prehod Venere čez Sončevo ploskev

20 Taborniški nož / Moj nož

22 Taborniška skrinja / Večni ogenj

Aktualno

24 Tema meseca / Ideje za program na taboru

28 Aktualno / Taborniške spretnosti za življenje

29 Intervju / Tadej Beočanin - Beo, načelnik ZTS

32 Stran vodstva ZTS / Rutka.net in Starešinski svet

33 Kritično oko / Res potrebujemo novega sodelavca?

34 Mnenje / Še malo o cenah

35 Aktualno / Prenova taborniške uniforme

36 Svetkova avantura / Poletne dogodivščine

37 Mednarodno / Forum izobraževalnih metod

38 Od rodov / 20. Bičikleta žur

39 Od rodov / ŠTPM 2012

40 Od rodov / Spust po Ljubljani 2012

41 Od rodov / Taborniki spet zavzeli Cerkniško jezero

42 Od rodov / Sodelovanje z gasilci

43 Od rodov / Družbeno odgovorni dan

Razvedrilo

44 Zgodba ob tabornem ognju / Kako so Pingvini snemali film s Karjolami

45 Iz taborniške pesmarice / Naš tabor je en klump

Aktualno

46 Koledar akcij

47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Nace Kranjc

Maj je čas za druženje

Besedilo: Uredništvo

Taborniško leto se počasi zaključuje in maj je čas, ko se taborniki z različnih koncev dobijo na številnih skupnih akcijah - da pokažejo, kaj znajo, malo tekmujejo, predvsem pa se družijo. Malo manj je bilo rodovih akcij, zato je bilo pa toliko bolj živahno na skupnih.

Večje akcije

Maja je vsak vikend potekala vsaj ena večja akcija, običajno pa je bilo treba celo izbrati, katere se udeležiti, saj se je odvijalo več akcij hkrati. Mnoge so imele orientacijski predznak, toda pomembne so podrobnosti. Na šaleškem ŠTPM-ju, ki ga organizira **Rod Jezerski zmaj Velenje**, so se tekmovalci na progo podali peš, na obmorskem Bičikleta žuru v organizaciji **Rodu jadranskih stražarjev Izola** so udeleženci vrteli pedale, na Ščukanujanju **Rodu jezerska ščuka Cerknica** in na Spustu po Ljubljani **Rodu Bičkova skala Ljubljana** pa so tekmovalci progo premagovali z veslanjem v kanujih. Več o omenjenih akcijah preberite v rubriki Od rodov.

Prvi vikend v juniju, ravno ko zaključujemo tole številko revije, pa potekata še Gorsko orientacijsko tekmovanje v organizaciji **Rodu bistriških gamsov Kamnik** in Piratski izziv **Rodu Črno jezero Slovenska Bistrica**.

Izlet v Rakov Škocjan. Foto: Rod Samorastniki

Malo bolj športno

Ko se je narava povsem prebudila, bi bilo škoda ne izkoristiti tega za nekaj razgibanja v naravi. MČ-ji **Rodu trnovskih regljačev Ljubljana** so se odpravili na izlet na Golovec, kjer so se urili še v postavljanju ognjev, **Rod druge grupe odredov Celje** pa se je z MČ-ji odpravil na pohod do Celjske koč. **Zmajev rod Ljubljana** je s svojimi člani šel na Pohod ob žici, **Rod Samorastniki Ljubljana** je odkrival lepote Rakovega Škocjana, taborniki **Rašiškega rodu Ljubljana** pa so se odpravili na izlet v Štanjel in

hkrati obiskali še Muzej slovenskih filmskih igralcev v Divači. Najbolj pa si je noge zagotovo pretegnilo osem junakov **Rodu Staneta Žagarja mlajšega Kranj**, ki so se za majske počitnice peš odpravili na morje.

Nekaj tabornikov se je udeležilo Državnega prvenstva v orientacijskem teku v Postojni, **Rod bistrega potoka Muta** pa je v Zgornji Muti izpeljal že 48. taborniški tek, tokrat s 100 udeleženci tekmovalnega dela. Taborniki **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so v okviru tedna športa v občini pripravili športni dan v grajskem parku, **Zmajev rod** pa je v Ljubljani organiziral prvi skavtbol turnir.

Taborniški tek na Muti. Foto: Hinko Jerčič

Priprave na področni mnogoboj. Foto: RZR Zreče

Mnogoboji

Najbolj živahno je bilo zagotovo na mnogobojih. Za razliko od prej naštetih akcij, ki so večinoma namenjene tabornikom od PP naprej, nekatere tudi GG-jem, je taborniški mnogoboj namenjen vsem. To je pomenilo, da so vsi v rodu, vključno z murni in MČ-ji, zadnje vikende mrzlično vadili v tekmovalnih disciplinah.

Večina območij ZTS je območne mnogoboje izvedla prav v maju. Bilo je veselo, glasno, malo sončno in ponekod mokro. Ekipe so pokazale, kaj so se med letom naučile, in najboljše se bodo sredi meseca pomerile med seboj na državnem mnogoboju v Murski Soboti.

Namesto dodatnih besed pa vam raje ponujamo nekaj foto utrinkov.

Vetroven JPN mnogoboj. Foto: RMV Portorož

Na Žaboboju. Foto: Lovro Pavlin in Eva Čampelj

Druženja tako in drugače

Pomlad je čas za golaž, bi lahko rekli, saj so Golažijado organizirali tako v **Rodu gorjanskih tabornikov Novo mesto** kot v **Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka**. S kuhanjem golaža pa so orientacijo z avti Vandrorally zaključili tudi taborniki **Rodu Sivega volka**

Ljubljana. Malo bolj svečano druženje so izbrali v **Rodu kraških viharnikov Postojna**, kjer so izpeljali taborniško prisego, **Rašiški rod Ljubljana** pa je izpeljal prehod v PP.

En dan je za nekatere premalo, zato so za nekaj dni na pomladovanje odšli taborniki **Rodu svobodnega risa Kočevje**, v Slovensko Bistrico pa so se na pomladovanje odpravili v **RDGO Celje**.

Tridnevni Krtkov tabor so pripravili v **RSK Idrija**, vodniki **Rodu Lilijski grič Pesje** pa so izpeljali motivacijsko izobraževalni vikend. Bolj avanturistično varianto so izbrali nekateri ljubljanski taborniki, ki so se odpravili na čisto pravi vikend preživetja v naravi.

Vodniški vikend. Foto: RLG Pesje

Sodelovanje s skupnostjo

Na dnevu odprtih vrat v vojašnici Ivana Cankarja v Vrhniki so taborniško organizacijo predstavljali taborniki **RJZ Velenje** in **Rodu podkovanega krapa Ljubljana**, kjer so bili vojaki, predvsem pa njihovi otroci, navdušeni nad poligonom. A glede na pomoč, ki jo Slovenska vojska nudi tabornikom, bi bilo pričakovati tabornike tudi od drugod.

S področjem zaščite in reševanja je bilo povezanih še kar nekaj aktivnosti. PP-ji **RPK Ljubljana** so sodelovali na mednarodni vaji vodnikov reševalnih psov, **kranjski taborniki** so se izvrstno odrezali na regijskem preverjanju usposobljenosti ekip za prvo pomoč, člani **Rodu Samorastniki** so se udeležili osnovnega tečaja za gasilce, član **Rodu snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** pa se je udeležil tečaja o postopkih oživljanja in reševanja iz vode.

V **RSR Ilirska Bistrica** so sodelovali še na prireditvi Sonce se smeje, ki jo je pripravil lokalni vrtec, nasmeha na otroške obraze pa so izvabili tudi taborniki Mestne zveze tabornikov Ljubljana, ki so obiskali Zavod za gluhe in naglušne Ljubljana.

Dan slovenske vojske. Foto: RJZ Velenje

Dvojna poletna številka Tabora

Julijsko-avgustovska številka revije je posebna poletna številka. Informacije o aktivnostih rodu nam pošljite na revija.tabor@gmail.com. Uredništvo bo uporabilo informacije pri pisanju novic. Rok je 15. junij!

Uredništvo

Fotka meseca

Čebelica na Krtkovem taborjenju Rodu srebrnih krtov Idrija.
Foto: Iztok Hvala

Ključna konferenca mladih

V Cankarjevemu domu je 17. in 18. maja potekala Ključna konferenca mladih, ki je predstavljala zaključek vsebinskega dela osmih mladinskih mrež, ki jih je tri leta sofinanciral Evropski socialni sklad in Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. Ena izmed teh mrež je tudi Mreža za razvoj potencialov mladinskih organizacij za medgeneracijsko sožitje in sodelovanje, na kratko Mreža MGS, katere poslovodni partner je Zveza tabornikov Slovenije.

Ugotovitve in dosežke mreže je na odru Kosovelove dvorane predstavljala sodelavka na projektu, tabornica Polona Rožman, kot svoji gostji pa je k sebi povabila še strokovnjakinjo z Andragoškega centra Slovenije in predstavnico Zveze slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. V pogovoru se je pokazalo, da je projekt veliko doprinesel k ozaveščanju medgeneracijske dimenzije tako med mladinskimi organizacijami kot tudi širše, obenem pa je ustvaril nove povezave

Ključna konferenca mladih. Foto: Matej Pušnik

med organizacijami in še okrepil mladinski sektor.

Mreža MGS je na popoldanskih delavnicah v okviru konference predstavila dve novi publikaciji, in sicer priročnik za delo v medgeneracijskih skupinah Tri zajčje naprej ter priročnik za mladinske voditelje Medgeneracijsko sodelovanje v mladinskih organizacijah, premierno pa je prikazala dokumentarni film "Vse generacije odrastejo?", ki je nastal v okviru projekta.

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov revija.tabor@gmail.com sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Na morje!

Besedilo in risba: Petra Grmek

Medo pridno pakira za vodov izlet. Tokrat jo bodo mahnili proti morju! Medo je tako navdušen, da v nahrbtnik pospravi tudi tri stvari, ki jih na izletu sploh ne bo potreboval - te tri stvari pusti nepobarvane. Ostale stvari pobarvaj in izpiši tisto zaporedno črko, ki jo označuje številka pod slikico. Tako boš izdelal, kaj bodo na vodovem izletu poleg kopanja in ogleda akvarija še počeli.

4

5

3

7

1

2

4

5

2

1

Onesnaževanje morja

Besedilo in risba: Petra Grmek

Oceani in morja so resda veliki, pa tudi uspešno počistijo manjša onesnaženja. Toda ne moremo reči, da se človekovo "packanje" kar izgubi in izgine v njih, ker so tako veliki. Z našim neodgovornim ravnanjem ne zastrupljamo le živečih rastlin in živali, ampak tudi sebe, saj nam morja predstavljajo vir hrane, v njih pa se tudi vsako poletje veselo kopamo.

Nafta in tankerji

Ob nesrečah na črpališčih nafte in tankerjev se po površini morja razlijejo velike črne packe nafte. Te umažejo perje ptic, da ne morejo leteti, preprečijo pa tudi dostop do svetlobe živalim in rastlinam pod morskno gladino.

Odpadki in vrečke

Na obali večkrat lahko vidiš naplavljene odpadke, ki jih je s seboj prineslo morje. Toda, ali si vedel, da na sredini oceanov obstajajo pravcati otoki odpadkov, ki kot oblak krožijo po njih? Vanj so prišli, ker jih je tja nekdo odvrigel ali pa jih je tja zanesel veter - še posebej to velja za lahke plastične vrečke. Prav te predstavljajo velik problem za morske živali, ki se vanje zapletejo ali pa jih večkrat zamenjajo za meduze in se z njimi zadušijo.

Odplake in snovi s kopnega in zraka

Še en velik onesnaževalec morij so odplake iz mest, ki odpadne vode spuščajo kar v morje, ne da bi jih prej prečistile. Morje je neposredno povezano tudi z rekami, ki s polj spirajo različna gnojila in pesticide, vanj pa preko padavin prihajajo tudi vsi delci iz zraka.

* Če dobro pomislimo, je morje povezano s celotnim kopnim, zato se skrb zanj začne že pri nas doma, tudi če morja tam ne vidimo.

Spoznajte morje in osvojite MČ veščino Poznavalec morja!

Poznavalec morja

Besedilo in risbe: Urša Može

Približujejo se počitnice in z njimi težko pričakovan čas odhoda na taborjenje in morje. Večina bo čofotala po našem Jadranskem morju. Pa pogledjmo, kaj o njem že vemo, česa pa mogoče še ne.

Kot si verjetno že slišal/a, Zemlji včasih rečemo "modri planet", ker voda pokriva tri četrtine Zemljine površine. Največji del predstavljajo trije oceani: Tihi, Atlantski in Indijski.

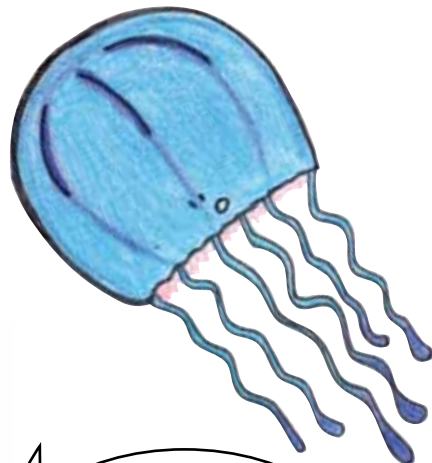
Kaj je večje: morje ali ocean?

Morja se nahajajo na robnih delih oceanov in so tako od njih veliko manjša - kar preveri na globusu!

Katere "zverine" prežijo na nas v jadranskem morju?

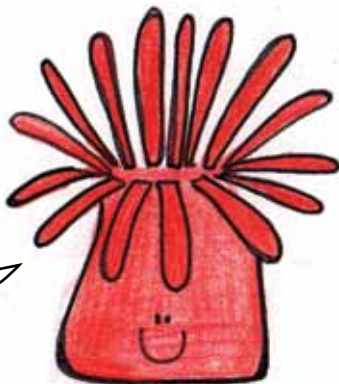

Zdravo, sem **MORSKI JEŽEK**. Ime sem dobil po mojih ostrih bodicah. Pazi da me ne pohodiš! Mojih bodic se najlažje znebiš, če jih poliješ s kisom. Kis bodice zmehta in ti jih boš lažje potegnil iz kože.

Juhu, moje ime je **MEDUZA**. Če se me dotakneš, te bo koža bolela in srbela. Skušaj si boleče mesto sprati s slano vodo in odstraniti ožigalko.

Živijo! Ime mi je **MORSKA VETRNICICA**. Včasih se zgodi, da ob dotiku mojih ožigalk vaša koža postane rdeča, srbeča, lahko pa nastane tudi mehurček. Pomagali bosta slana voda in odstranitev ožigalk.

Rastline ob morju

Poveži imena rastlin s slikicami!

OLJKA

FIGOVEC

ŽAJBELJ

LOVOR

Zakaj je morje slano?

Reke in jezera v morje spirajo minerale in soli iz skal, čez katere tečejo. Del slanosti morja prispevajo tudi podvodni vulkani. Slanost morja merimo s posebnimi enotami,

imenovanimi promili. V povprečju je slanost morij 35 promilov - to je toliko, kot če bi v enem litru vode raztopil sedem čajnih žličk soli (35 g). Toda niso vsa morja enako slana, saj na to vpliva poleg pritokov (rek) tudi temperatura zraka - v hladnejših krajih so morja manj slana, v toplejših pa zaradi večjega izhlapevanja bolj slana - kar spomni se na Mrtvo morje!

Obkroži prebivalce morja!

Se spomniš taborjenja?

Besedilo: Miha Bejek

Bližajo se taborjenja, pripravljajo se programi, po omarah spet iščemo opremo in večkrat pomislimo na dogodivščine iz prejšnjih let. Ste letos že pogledali kakšen star album ali kar galerijo fotografij na spletni strani? Zagotovo se boste ob fotografijah nasmejali in spomnili na marsikatero anekdoto. Hm, kako že gre ... Rešitev je kronika taborjenja.

Foto: Puggy

Spomin je hecna reč. Radi se spominjamo zanimivih prijetljajev s taborjenj, a kaj, ko se jih čez leta toliko nabere, da se mnogi dogodki pozabijo. Že stari rek pravi, da "pametni pišejo". Zakaj ne bi poleg fotografij shranili še iskrivih in pogosto smešnih izjav prijateljev s taborjenja? Zakaj ne bi zapisali vseh dogodivščin z bivakiranjem in jih kasneje delili s starši ali prijatelji, ki jih ni bilo na taboru?

Zakaj spremljamo medije?

V današnjem času smo obkroženi z množičnimi mediji. Redno spremljamo predvsem televizijo in internet, pa seveda radio ter časopise in

revije. Ta trenutek na primer berete taborniško revijo Tabor. Zakaj pa to sploh počnemo? Nekateri pravijo, da s spremljanjem medijev le zapravljamo čas, vendar je to res le takrat, ko pretiravamo, sicer pa imajo mediji zelo pomembno vlogo.

Na svetu - in na vsakem taborjenju ali taborniški akciji - se zgodi toliko stvari, da jim ne moremo slediti vsem hkrati. Mediji nam pomagajo, da to težavo rešimo, s tem, da za nas na enem mestu zberejo:

- pomembne informacije,
- koristne oziroma uporabne informacije,
- informacije o dogajanju v družbi,
- zanimive oziroma zabavne informacije.

Pri tabornikih je na taboru tak medij običajno oglasna deska ali stenčas, ki nam na primer sporoča:

- kakšen je dnevni red, ali je naš vod dežurni, kdaj se moramo pripraviti na bivak (pomembne informacije);
- kako zložiti opremo v nahrbtnik za pohod, pri komu kupiti znamke za pisma (koristne informacije);
- kaj se je dogajalo na bivaku za GG, rezultati lokostrelskega tekmovanja (informacije o dogajanju v družbi, torej na taboru);
- najboljši vic ob tabornem ognju, dnevni rebus (zabavne informacije).

Na ta način smo bolj "na tekočem" s svetom okoli nas, torej z dogajanjem na našem taboru. Če spremljamo stenčas, smo ustrezno pripravljene, ne zamujamo, obenem pa imamo dodatne teme za pogovor s sotaborečimi. Vendar pa je stenčas podoben kot televizija: ko se obvestila na njem naslednji dan menjajo, se stvari postopoma pozabijo. Bolj trajna stvar je zagotovo kronika taborjenja.

Kronika taborjenja

Pisanje kronike taborjenja je zelo enostavno. Ste kdaj pisali osebni dnevnik? To je zelo podobno.

Kdo lahko piše kroniko? Vsak. Tu ni omejitev. Kroniko lahko piše ena oseba, ampak več ljudi več vidi, sliši in ve. Zato je dobro, če kroniko taborjenja piše več tabornikov, morda en vod ali člani iz različnih vodov (potem je to že skoraj uredništvo). V obliki natečaja lahko vsak napiše svojo kroniko dneva in se potem izbere najboljšo.

Kdaj pisati kroniko? Na koncu vsakega dne zapišete, kaj se je ta dan zgodilo. Na koncu taborjenja imate kroniko, ki jo sestavljajo zapisi za vsak dan.

Kaj napisati v kroniko? Zapišete lahko vse, kar se vam zdi pomembno, in dodate vsaj nekaj zanimivih podrobnosti, saj bo čez čas to najboljše branje. Naštejte aktivnosti tistega dne, pokomentirajte kosilo, podrobno opišite zanimivo prigodo, napišite vic ali izjavo prijatelja, ki se ste ji najbolj nasmejali ...

Katerih podatkov ne smemo pozabiti? Najpomembnejše je vedno vprašanje, KAJ se je zgodilo in KDO je bil zraven (lahko le ima voda, ni treba poimensko). Ne pozabite napisati časa (kateri dan, lahko tudi ura, če je pomembna) in kraja dogajanja: KDAJ in KJE. Da pa bo stvar zanimiva za branje, vsekakor opišite še, KAKO so se stvari dogajale. Pri tem napišite predvsem tisto, kar je najbolj zanimivo, drugačno in novo - zelo dolgočasno je brati, da so taboreči vstali, se umili, pojedli zajtrk, se postavili v zbor, šli na kosilo, nabrali drva ... To je dnevni red taborjenja in ne kronika. V

kroniki opišite predvsem najbolj zanimive stvari.

V kakšni obliki naj bo kronika? Nihče nas ne omejuje. Najpogosteje je zapisana na listu papirja poljubne velikosti, barve, papir lahko dodatno prepognemo. Inovativni bodo morda sami naredili papir, pisali na lubje ali žgali z lupo na les. Vendar raje ne komplicirati.

Spada v kroniko le besedilo? Nikakor ne. V kroniko lahko poleg besedil vstavite karkoli. Fotografije, risbe, skice, tudi liste iz herbarija, poštempljan listek z osvojenega vrha ...

Kako kroniko delimo z ostalimi? Kroniko lahko vsak dan sproti pripravimo na oglasno desko, da jo taboreči sami preberejo, lahko jo tudi na glas preberemo zvečer ob ognju ali v zboru. Na koncu tabora pa zbrane zapise s celega taborjenja zvežemo in razmnožimo za vse taboreče, da jo imajo za spomin. Kroniko lahko seveda tudi pretipkamo in objavimo na rodovi spletni strani, morda delček pošljemo na revijo Tabor

Glasilo na taboru

Poseben izziv je lahko tudi prava tabornega glasila. Potrebujete se predvsem en zagnan tabornik ali tabornica, ki bo zbral različne prispevke od sotaborečih (dnevne kronike, šale, risbe, križanke, recepte ...) in jih razporedil po listu ali listih papirja. Najenostavneje je uporabiti

kar navaden list papirja, ki se ga po želji tudi prepogne.

Potem se je treba le še dogovoriti s taborvodjo, da se glasilo razmnoži in razdeli vsem taborečim. Če te možnosti ni, z nekaj prijatelji prepisemo še nekaj izvodov, da lahko krožijo med taborečimi.

Foto: Miha Bejek

S pisanjem vodove kronike ali kronike na taboru boste opravili del zahtev za ČG veščine Vodov kronist, Poročevalec in Urednik glasila. Osvojite jih!

Izdelava preproste košare

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Poglejmo, kako lahko izdelamo enostavno košaro iz leskovih (boljše je iz vrbovih) vej in srobota. Prikazan je zelo poenostavljen "model", za izdelavo pravih košar potrebujemo boljši material, znanje in nekaj vaje.

Uporabil sem enoletne leskove šibe, ker so bile na voljo in jih v naravi pogosto najdemo. Sicer je lažje plesti košare iz vrbovih šib. Ker so iz mehkejšega lesa, so bolj upogljive in manj pokajo pri delu. Vrbove šibe so uporabne tudi suhe.

Vse vezave so narejene s srobotom. To je tista ovijalka, ki se z viticami oprijema grmov in drevesnih vej ter jih včasih čisto prekrije. Če boste za vezanje uporabili navadno vrvico, pa seveda ne bo nič narobe. Ker navadni vrzni vozle s srobotom ne drži, je treba vezati z nekoliko ojačanim vrznim vozlom. Na Sliki 1 je zaradi nazornosti vozle prikazan z vrvjo. Ko naredimo vrzni vozle, prosti konec še enkrat ovijemo okrog vrvi, kot kaže modra puščica na Sliki 1a. Vozle zategnemo in če je pravilno zavezan, izgleda tako, kot vidimo na Sliki 1b.

Najprej je treba pripraviti srobot. Naberemo lanske poganjke (lahko so dolgi več metrov) s posušeno povrhnjico in zelenimi stranskimi poganjki. Z upogibanjem in zvijanjem odstranimo povrhnjico tako, da ostane samo gibek notranji del (Slika 2a).

Dve močnejši šibi zvijemo v krog in zvezemo, kot je prikazano na Sliki 2b. Nato dodamo poljubno

število šib, da dobimo obod košare (Slika 2c). Na mestu, kjer se šibe križajo, prepletemo s srobotom in utrdimo dno košare (Slika 2d). Zdaj lahko notranjost obložimo z večjimi listi (kostanj, lapuh, medvedove tace) in košara je gotova.

Če pa nam ostane še kaj časa in volje, lahko celo košaro prepletemo z leskovimi (vrbovimi) šibami (Slika 2e). Na začetku je delo razmeroma lahko, proti koncu pa začne zmanjkovati prostora in se je treba nekoliko bolj potruditi. Nazadnje lahko zgornji rob in ročaj prepletemo še s srobotom in košara je končana.

Košara nima ravnega dna, zato jo je najbolje nekam obesiti (v šotor, na vejo drevesa). Več o pripomočkih za obešanje pa v naslednji številki Tabora.

Vprašanja in predloge lahko pošljete na mail tomster958@gmail.com.

J. Buče

Besedilo: Jerca Bernik

Ne, niso kulturne rastline s plazečim se stblom in sadom, ki ga nadvse radi uživamo v poletnem času. So vod šestih fantov iz Rodu svobodnega Kamnitnika Škofja Loka, ki nadvse radi uživajo v trenutkih poletnega časa. En nogometaš, en kolesar, en poznavalec računalniških iger, trije atleti in trije Nejci, je njihova kratka statistika. Poleg tega bi lahko vod razdelili na stare buče, ki so v vodu že deveto leto, in na povsem mlade bučke, ki so se jim pridružile v zadnjih dveh letih. Minsko polje, križne in vzporedne vezave, azimuti in skica terena jim niso tuji, a še veliko rajši od tega posedajo v senci drevesa, si oblizujejo od čokolade umazane prste in lovijo sapo od neustavljivega smeha. Vodnica pa za njih rada pravim, da so najboljše buče, ki so kdajkoli zrasle na naših vrtičkih.

Definicija imena voda ... vodnica pravi, da je vse kar hodi po dveh nogah buča. J. pa naj si domisli vsak sam.

Zmoremo ... najti moko cunjo na dnu Sore, najti najlepšo barvo abecede in obvladamo šivanje.

Vedno ... gre z nami kotliček in dodatni par gat.

Nikoli ... več se ne bomo ostrigli, nikoli več ne bomo jedli kremšnit, nikoli več ne bomo majhni in zeleni!

Ne moremo ... nehati smejati se, ne moremo najti severa pod daljnovodom in ne moremo najti ženske družbe za v naš vod, a je pravzaprav sploh ne potrebujemo.

Na taborjenju ... ne moremo brez dolgih večerov, kraje zastave, Nutelle in Jaka.

Kadar je vodnica slabe volje ... se učimo orientacijo, moramo biti tiho, na taboru pa se raje delamo, da spimo.

Naš taborniški sestanek ... pogovor, smeh, smeh, delo, smeh, smeh, delo, smeh, smeh, pogovor, smeh, smeh, delo, smeh, smeh.

Kaj je sever?

Jaka: Tisto tam gor, kjer je mraz.

Gašper: Vrh zemljevida, tam v kotu.

Nejc: Babica nikoli ne gre tja.

Bonča: Tam nekje, kjer sonce nikoli ne posije.

Dagarinček: Optika Sever.

Žan: Kako je, če sem jaz na severu in vi na jugu?

Najlepša tabornica ... pošlji sliko na naš mail.

V prihodnosti ... si želimo še veliko riževe čokolade.

Taborniški sonček

Besedilo: Barbara Bačnik - Bača,
fotografija: arhiv intervjuvanke

Le kdo je ne pozna, vso nasmejana in vedno dobre volje? Brez nje bi bila pisarna ZTS precej bolj formalen, hladen prostor. Taborniki še zdaleč niso samo njena služba, taborniki so njeno življenje. Zato sicer služba ni nič lažja, je pa življenje lepše.

Mateja Justin - Sova (RBS Ljubljana), sodelavka ZTS za splošne zadeve

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Že zelo zgodaj so me cepili, pri petih letih me je k tabornikom vzela sestra, že zavzeta tabornica. Takrat sem šla tudi na prvo taborjenje na Kolpo. Malo sem pogrešala mamo, ampak so me vsi tako razvajali (posebno kuhar), da je bilo super.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Ko sem bila majhna, sem si neskončno želela biti baletka. Kasneje nekih posebnih želja nisem imela, samo da ne bi bilo povezano s fiziko ali kemijo.

Kaj si po izobrazbi in kateri šola ti je ostala v najlepšem spomину ter zakaj?

Najbolj divja je bila vsekakor srednja šola, ki se danes imenuje Gimnazija Poljane (v času našega "usmerjenega izobraževanja" je bila to Srednja družboslovna in jezikovna šola). Na tiste čase imam res fine spomine. Faks se mi je zdel bolj dolgočasen, mogoče smer ni bila prava ali pa ni bilo prave družbe. Kot prava tabornica sem se istočasno na debelo ukvarjala s taborniki

in zraven tudi delala. Študirala sem zgodovino in etnologijo in ju zapustila v absolventskem stažu. Zaradi službe, takrat se je to še dogajalo. Za kazen študij končujem zdaj, na malo težji in dražji način. Če bom pridna, bom kmalu diplomirana etnologinja in kulturna antropologinja.

Katere kompetence te odlikujejo?

Zadnje čase ugotavljam, da predvsem potrpežljivost in strpnost. Na splošno pa vedno prijaznost in sposobnost sodelovanja z drugimi, kar sem si verjetno pridobila z dolgoletno prakso.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Vprašanje je, kako ni vpleteno. No, dejstvo je, da počnem v službi večinoma čisto netaborniške stvari, takšne kot se počnejo v vseh pisarnah, ne glede na področje. Je pa res, da ima delo v prostovoljski organizaciji za zaposlenega svoje specifične, še posebno v taborniški. Zagotovo pa so mi vse izkušnje in znanja, ki sem si jih pridobila v letih taborništva še pred službo, prišli zelo prav tudi tu. Verjamem, da

imajo takšno izkušnjo vsi odrasli taborniki.

Kateri del svojega poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Najbolj mi je pri srcu to, da ves čas ostajam v stiku z mladimi, z mladostno zagnanostjo in veseljem do taborništva, s katerimi bi drugače že izgubila stik, ker na terenu nisem več aktivna. Najmanj mi je pri srcu rutina, ki se z leti naseli v vsako delo.

Kako se ponavadi začne tvoj delovni dan?

Delovni dan se začne z delovno kavo s sodelavci. Brez tega bi bilo marsikateri dan precej težje začeti. V pisarni pa se začne tako kot pri večini pisarniških mišk s pregledom vseh vrst pošte in z drugimi administrativnimi obveznostmi.

Česa si želiš v prihodnosti na področju svojega dela?

Ker se stvari ves čas spreminjajo in so pred nami različni izzivi, predvsem tega, da bi s sodelavci in prostovoljci dobro sodelovali in delali v dobro in rast organizacije.

Orientacijske igrice na taboru

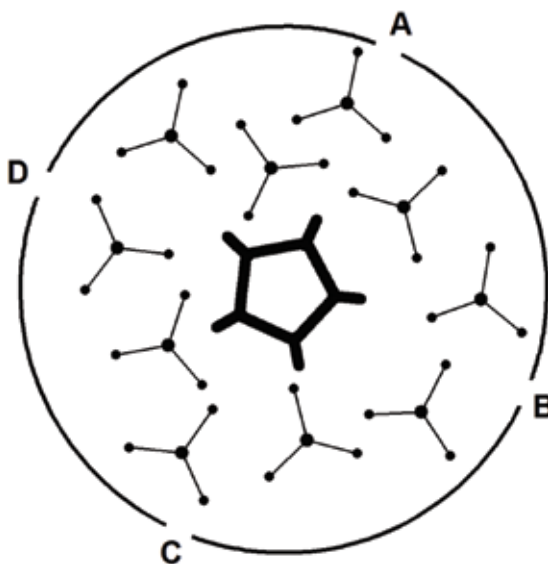
Besedilo: Blaž Grah

Pri tabornikih se dela veliko zanimivih stvari, pa ste že kdaj pomislili, da bi si zgradili labirint ter kasneje poizkušali najti pot ven? Izdelava labirinta na taborjenju je super stvar za polnjenje lukenj med aktivnostmi, poleg tega pa je zabavno in sploh ni zapleteno!

Vse, kar potrebujete za labirint, je ideja in nekaj opreme, ki vam leži po taboru. To so lahko klopi, sušice, palice in vrvice, lahko pa namesto palic uporabite kar debla v gozdu. In kako naj bi labirint izgledal? No, ta del pa prepuščam vaši domišljiji. Lahko vam namignem, da je lahko kvadraten, okrogel, trikoten, v obliki kure ... Edina stvar, ki je vredna upoštevanja, je oprema, ki jo boste uporabili za izgradnjo labirinta. Iz sušic boste namreč težko naredili okrogel labirint.

In ko je labirint končan? Tedaj se zabava šele prične in to zabava za vse, od najmlajših do najstarejših. Vse, kar potrebujemo, je skica labirinta (samo črte, ki predstavljajo zidove), kompas, da lahko skico orientiramo, in gručo tabornikov, ki bodri vse trenutno izgubljene v labirintu. Še zanimivejše postane, če naredimo labirint za več "tekmovalcev" hkrati. Pri tem skušamo doseči, da je vsa stvar čimbolj simetrična, na skico narišemo še par kontrolnih točk, ki jih morajo vsi poiskati, v labirint pa postavimo par štopiljk, ki te točke predstavljajo.

In najlepša stvar labirinta? Če premakneš eno oviro, nastane popolnoma nov labirint!

Si za akcijo in si želiš narediti prvi korak k zavedanju živalskega sveta? Od maja je tu natečaj Ulovi sled, kjer zbiramo živalske odlitke. Taborniki v projektu sodelujemo z Združenjem slovenskih katoliških skavtinj in skavtov ter z društvom Dinaricum.

Več informacij dobiš na naši internetni strani <http://sites.google.com/site/ulovisled>.

"Morda ne boš opazil živali, vendar boš prepričan, da je bila tam, ko boš našel njeno sled - njen podpis puščen v naravi."

Kim A. Cabrera

Navadna barbica (*Barbarea vulgaris*)

Besedilo in fotografije: Kosobrin

Navadna barbica je dveletna rastlina, včasih tudi trajnica. V višino zraste od 20 do 90 cm in je iz družine križnic. Uspeva na vlažnih tleh. Pri nas jo najdemo ob potokih, ribnikih in po vlažnih travnikih po celi Sloveniji. Raste kot plevel. Nekatere vrste gojijo kot oljnice in kot krmne rastline.

Steblo je pokončno, razraslo in vzdolžno brazdasto. Stebelni listi so dolgi, pecljati, neparno deljeni in nameščeni v rozeti. Zgornji listi so krajši. So jajčaste oblike in na spodnjem delu listne ploskve prirasli k stebelu. Listi so temno zelene barve.

Na zgornjih delih stebela in stranskih poganjkah so razvita grozdasta socvetja. Rastlina cveti od meseca maja do julija, cvetovi so zlato rumene barve. Plodovi so približno en cm dolgi, strokom podobni luski.

Mlade liste nabiramo od junija do oktobra. Iz njih pripravljamo solate in prikuhe. Listi so rahlo grenki, zato jih moramo dvakrat prekuhati, da izgubijo grenčino. Pri vsakem kuhanju moramo zamenjati vodo.

Učinkovine: eterično olje, vitamin C, provitamin A, maščobno olje, veliko železa.

Uporabnost: listi za solate in omake, mlada zel kot dodatek k solatam.

Jajce z barbico

Potrebujemo: 3 jajca, 1 jedilno žlico kisle smetane, 2 jedilni žlici oljčnega olja, 3 pesti dobro opranih in na drobno narezanih mladih barbičinih listov, česen, peteršilj, sol in poper.

Priprava: Jajca razžvrkljamo, dodamo jim kisko smetano, sesekljan peteršilj, na drobno narezan česen, barbičine liste, sol in poper po okusu. Vse dobro premešamo in spečemo kot omeleto na vročem olju v ponvi. Še toplo postrežemo.

Omaka iz barbice

Potrebujemo: 2 žlici olja, 2 žlici moke, 3 žlice drobno narezanih barbičinih listov, juho, žlico kisle smetane, limonin sok in sol.

Priprava: Moko in na drobno narezane liste barbice rahlo prepražimo na olju, zalijemo z juho in pokuhamo. Nato precedimo, dodamo žlico kisle smetane ter okisamo z limoninim sokom. Omako ponudimo h kuhani govedini, divjačini, ribam in zrezkom.

Prikuha iz barbice

Potrebujemo: 1 kg barbičinih listov, 2 žlici olja, 1 majhne čebule, 20 g moke, sol, malo mleka ali kisle smetane.

Priprava: Barbičine liste dvakrat prekuhamo in po vsakem kuhanju zamenjamo vodo, v kateri smo jih kuhali, da izgine grenčina. Na drobno jih sesekljamo. Čebulo drobno narežemo in na olju zarumenimo. Dodamo sesekljane barbičine liste, potresemo z moko, zalijemo z vodo, v kateri smo drugič kuhali liste, in solimo po okusu. Na koncu za boljši okus dodamo mleko ali kisko smetano.

Solata

Priprava: Dve skodelici mladih barbičinih listov drobno narežemo, dodamo strok drobno narezanega česna, solimo po okusu, dodamo ščepec sveže bazilike in dobre misli, zabelimo z oljčnim oljem in kisamo po okusu. Solati lahko dodamo tudi kuhan krompir.

Besedilo: Primož Kolman

Prehod Venere čez Sončevo ploskev

Tokrat malo več o tem izjemno redkem pojavu, ki smo ga ljudje v celotni zgodovini do sedaj opazovali šele sedmič. 6. junija je namreč prišlo do zelo redkega nebesnega pojava, prehoda Venere preko Sončeve ploskve. Venera je Zemlji najbližji notranji planet in kot tak poleg Merkurja lahko prečka Sončevo ploskev. To se zgodi le v primeru, ko so položaji Zemlje, Sonca in planeta natančno poravnani. Pojav izgleda kot "mali mrk", podobno, kot ko Sončevo ploskev prečka Luna. V tem primeru pa gre za planet in to planet, ki je najbližje Zemlji.

Prvi je ta pojav za december leta 1631 napovedal znani nemški astronom J. Kepler, vendar ga nihče ni opazoval, saj so bili izračuni premalo natančni. Prehod Venere čez Sončevo ploskev ima velik pomen pri določanju oddaljenosti Zemlje od Sonca, ki so jo na podlagi opazovanj prehoda Venere prvič ocenili leta 1639. To je bil hkrati tudi prvi opazovani prehod v zgodovini. Potem so sledili prehodi še leta 1761, 1769, 1874, 1882, 2004 ter letošnji 2012. Kot je razvidno, prehodi Venere preko sončeve ploskve nastopajo v parih s časovno razliko osem let, med posameznimi pari pa mine več kot sto let. Gre torej za enega najbolj redkih nebesnih pojavov, kar jih poznamo. Naslednji par prehodov bo namreč nastopil šele v letih 2117 in 2125, potem pa še 2247 in 2255.

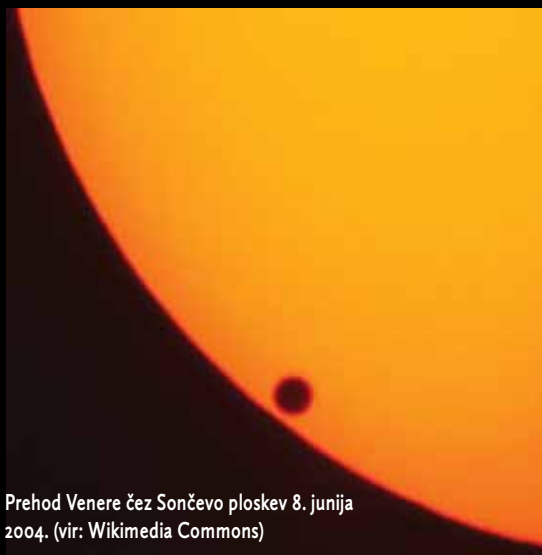
Na slovenskih tleh je prehod Venere prvi opazoval slovenski jezuit, matematik in astronom Janez Krstnik Schoettl, in sicer tistega iz leta 1761, ko je v Ljubljani poučeval matematiko. Njegove meritve prehoda je pohvalila tudi pariška Akademija znanosti.

Letošnji prehod 6. junija je bil najbolje viden iz Pacifika in krajev okoli njega, kjer je bilo Sonce v času prehoda visoko na nebu. Iz Evrope smo lahko opazovali le zadnji del prehoda, od sončnega vzhoda ob 5:12, pa vse do konca prehoda ob 6:55.

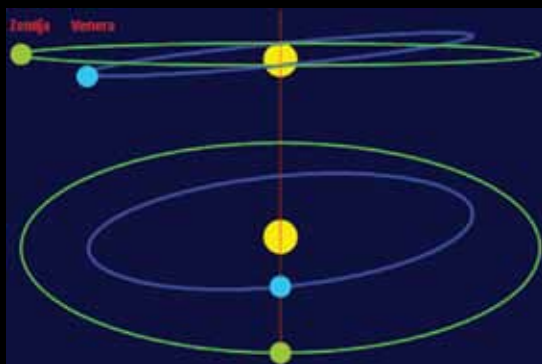
Do prehoda Venere čez Sončevo ploskev pride le takrat, ko so Sonce, Venera in Zemlja poravnani v isto linijo. (vir: Wikimedia Commons)

Pojav prehoda Venere čez Sončevo ploskev so prvič fotografirali 6. decembra 1882 iz pomorskega observatorija ZDA. (vir: Wikimedia Commons)

Prehod Venere čez Sončevo ploskev 8. junija 2004. (vir: Wikimedia Commons)

Moj nož

Besedilo in fotografije: Tomaž Sterniša

Serija člankov o nožih se s poletjem končuje in prav je, da v času, ko se marsikdo odloča za nakup noža, še enkrat omenimo, na kaj moramo biti pozorni pri izbiri noža, da nam bo delo z njim v veselje.

Večino od tega, kar bomo tokrat omenili, smo bolj podrobno obdelali v prejšnjih prispevkih o nožih. Če nimate pospravljenih izvodov revije Tabor, si vse članke lahko ogledate na spletni strani: <http://www.revijatabor.si/>.

Kot prvi nož za mlajše tabornike in tabornice je verjetno najbolj primeren manjši preklopni nož. Če ima še varovalo proti naključnemu zapiranjju, je še toliko bolje. Nož, kot je švicarski vojaški nož, je zelo primeren, saj je majhen, lahek in dovolj kvaliteten. Ni nepomembno tudi to, da tak nož popolnoma zadošča za večino opravil na taborjenju, kar še povečuje njegovo uporabno vrednost kasneje, ko MČ ali mlajši GG odraste.

Kako izbrati, ko ugotovimo, da je žepni nož premalo za naše potrebe? Seveda, pogledamo na splet. In, kot običajno, naletimo na kup nasprotujočih si mnenj, različnih reklamnih opisov, nekakšnih "testov vzdržljivosti" in podobnega. Nekateri še vedno zagovarjajo uporabo "velikih" nožev za vse namene, kot smo jih leta nazaj videli v filmih (Rambo in podobni). K sreči se sodobni junaki dokumentarnih serij o preživetju v naravi, ki trenutno opredeljujejo "modo" pri nožih za uporabo v naravi, bolj zgledujejo po dveh avtorjih iz konca 19. in začetka 20. stoletja, ki sta bila prepričana, da je najprimernejša dolžina rezila noža 4 do 5 inč (10 do 12,5 cm). To sta bila George Washington Sears - Nessmuck in Horace Kephart, ki sta oba pisala knjige in članke o življenju v naravi. Opisala sta tudi obliko noža, ki je seveda nekoliko zastarela, se pa, zaradi vsestranske uporabnosti, vedno znova pojavlja tudi pri sodobnih nožih (Slika 1). Žal v naših trgovinah, razen redkih izjem, takšnih nožev ni, lahko pa jih naročite pri proizvajalcih preko spleta.

Vsekakor se strinjam, da je nož z rezilom dolgim 10 do 12,5 cm primerna izbira za taborniški nož. S takim nožem z lahkoto odrežemo vejo in rezljamo, prerežemo vrv, olupimo in narežemo jabolko, sekljamo

čebulo, narežemo kruh in salamo itd. Seveda mora biti nož vedno dobro nabrušen.

Na Sliki 2 vidite nekaj nožev, ki so se dobro obnesli pri delu v naravi. Po obliki in debelini rezila, načinu brušenja in obliki ročaja se precej razlikujejo, skupno pa jim je to, da približno enako dobro služijo za prej omenjena opravila. Noži na Sliki 2a - c so iz karbonskega jekla in potrebujejo več vzdrževanja, da ne zarjavijo, sicer pa zelo dobro držijo ostrino in jih je lahko brusiti. Ostali noži na Sliki 2 so iz kvalitetnih "stainless" jekel, kar je bolj primerno za taborniški nož zaradi lažjega vzdrževanja. Izkušen uporabnik se bo na osnovi lastnih izkušenj in želja odločil med nožem iz karbonskega jekla in nožem iz super kvalitetnega "stainless jekla", ki je sicer odporno proti rji, ga je pa nekoliko težje brusiti (s keramičnim ali z diamantnim brusom).

Na Sliki 2a - e so noži z dolžino rezila približno 10 cm. So lahki, dobro uravnoteženi, ročaji so kvalitetno izdelani in omogočajo dolgotrajno delo brez utrujanja.

Meni je sicer bolj všeč nekoliko daljše, do 14 cm dolgo rezilo (predvsem pri pripravi hrane, Slika 2f - h), je pa res, da se zadnje čase običajno odločim za uporabo krajšega, lažjega in poceni noža (Slika 2a, obstaja tudi v "stainless" izvedbi). Tudi noža na Sliki 2d in 2e sta pogosto v uporabi.

Zelo težko je na kratko opisati povezavo med debelino rezila in načinom brušenja (decembrska številka revije Tabor). Poskusimo s primeri. Rezila kuhinjskih nožev so običajno tanka, široka in ravno brušena, saj so namenjena predvsem rezanju ne preveč trdih stvari. Tudi noži s skandinavsko brušenimi rezili so večinoma tanki (2 do 3 mm, Slika 2a, b), pa z njimi enako dobro narežemo salamo in odrežemo trdo leskovo vejo. Isto velja za 5 mm debelo rezilo konveksno (Slika 2c, e, h) ali konkavno (Slika 2d, g) brušenega noža. Vsekakor pa bo tak nož vzdržal nekoliko bolj grobo uporabo. Večje obremenitve prenese tudi nož s samo 3 mm debelim rezilom iz super kvalitetnega jekla (Slika 2f). Iz vsega omenjenega sledi, da je kvaliteta izdelave bolj pomembna od ostalih lastnosti rezila.

Na tržišču se pojavljajo tudi noži z različnimi zaščitnimi prevlekami na rezilih (teflon, epoksi in podobno). Ta prevleka sicer nož ščiti pred rjo, se pa med uporabo noža obrablja in obstaja možnost, da pri pripravi hrane pridejo delci v stik s hrano. To verjetno ni škodljivo, občutek pa vseeno ni dober. Tudi noži z nazobčanim rezilom so po mojem mnenju manj primerni za taborniško rabo.

Seveda bi bilo najboljšje imeti za vsak namen s seboj poseben nož. Si predstavljate, kako bi bilo, če bi imeli na bivakiranju s seboj nož za meso, nož za čebulo in ostalo zelenjavo, nož za rezljanje, nož za izdelavo bivaka, nož za pripravo drv itd. Saj bi se nam še zajci v gozdu smejali! Prej omenjeni gospod Nessmuck je predlagal za obvezno opremo v divjini nož, sekiro in majhen preklopni nož. Mislim, da je to dober nasvet in na Sliki 3 je prikazana ena od možnih kombinacij.

Sekira na sliki je bila narejena leta 1952, je ročno kovana in ima kvaliteten jesenov ročaj, ki je žal nekoliko prekratek. O tem, zakaj je raven ročaj sekire boljši od zakrivljenega in o vsem, kar bi še lahko povedali o nožih, pa je zmanjkalo prostora in časa, bomo govorili kdaj drugič, lahko tudi na letošnjem tečaju "rastlinice".

Vprašanja in predloge lahko pošljete na mail tomster958@gmail.com.

Večni ogenj

Besedilo: SiNi

Dim iz tokratne taborniške skrinje je znak za večni ogenj. To je prav poseben ogenj, ki ga prižgemo ob slavnostni otvoritvi taborjenja in ga na prav tako slavnosten način tudi ugasnemo, ko se taborjenje konča. To je taborniška šega, ki lahko predstavlja srce življenja na taboru. Morda vas bo zamikalo, da ga letos prižgete tudi vi.

Kako je bilo nekoč?

Nekoč je bila ta šega zelo razširjena in se je uporabljala praktično skoraj v vseh rodovih po Sloveniji. Stara šega na primer govori, da je treba, če ogenj ugasne, pospraviti tabor in zapustiti taborni prostor. Je bilo res tako?

Mirko Vodovnik, Rod Severni kurir Slovenj Gradec: "To so bili časi, ko je bilo potrebno res veliko energije in potrpljenja pri vzdrževanju ognja, še posebno ob deževnih dnevih in nočeh. Pa tudi kurjavo je bilo treba nabirati večkrat na dan. Za ogenj je čez dan skrbela dežurna ekipa, ponoči pa straža. O možnosti, da bi ogenj ugasnil, sploh nismo razmišljali oziroma se pogovarjali, saj bi morali v skladu s šego prekiniti taborjenje. Nam se to ni zgodilo, slišal sem pa, da se je to pripetilo odredu - rodu iz Maribora. Mislim pa, da bi tudi mi morali spakirati in iti domov, če bi nam ugasnil, glede na vodstvo, ki smo ga takrat imeli. Bili so taborniki z dušo in telesom."

Anton De Costa - Sivi volk, Rod Jezerski

zmaj Velenje: "Na naših taborjenjih v preteklosti nikoli nismo imeli večnega ognja. Ta šega se nam ni zdela racionalna iz različnih razlogov (požarna varnost, ekologija, pomanjkanje kurjave). Smo pa kasneje v 90. letih na taborjenjih RJZ to šego obudili, a se nekako ni obdržala. Na tabornem prostoru imamo vsako leto narejen pionirski objekt, ki služi stražarskemu vodu ponoči kot zavetje in gretje v hladnih nočeh."

Foto: Nace Kranjc

Prostor za večni ogenj

je zunaj tabornega ognjišča. S pripadajočo skladovnico, klopami in senco je običajno postavljen na vidno mesto, nekam v sredino tabora. Večni ogenj naj bi predstavljal življenje na taboru, zato je pomembno, da ogenj nikoli ne ugasne. Ta naloga velja za veliko čast. Večni ogenj ima tako za tabornike večstranski vzgojni pomen, varovanje le-tega pa nas nauči odgovornosti, sodelovanja, prijateljstva, iznajdljivosti, potrpežljivosti in še česa.

Foto: Martin Trampuš

Ali danes še gorijo?

Ugotovil sem, da le redki rodovi še vedno uporabljajo večni ogenj. Poglejmo, v kakšni obliki se je šega večnega ognja ohranila pri nekaterih rodovih.

Aleš Skalič, Rod Veseli veter Murska Sobota: "Ja, ko imamo srečo in ni razglašena splošna požarna ogroženost, imamo v našem rodu običaj, da je večni ogenj na taboru ves čas. Je pa to tudi odvisno od tega, kje taborimo - zadnje čase ni navdušenja pri lastnikih tabornih prostorov, da bi ogenj ves čas gorel. Šega izgleda običajno tako, da imamo prvi večer slavnostni prižig z nagovorom starešine (brinova vejica, pagoda, prižigajo postavljalci ognja), potem pa dežurni vod za ogenj skrbi, da ogenj ne ugasne. Običajno gre za manjši ogenjček (ki se bolj kadi, kot gori). Če je dež, se naloži drva, da ne ugasne."

Martin Trampuš, Rod svobodnega Kamnitnika Škofja Loka: "Postavi se ga običajno na 'postavljalcu' oziroma predhodnici, redkeje na začetku prve izmene. Šege, da se tabor konča, če ogenj ugasne, se nismo držali nikoli. Dejansko ne vem za primer, da bi kateri rod to naredil. Sicer je ogenj občasno ugasnil, predvsem na MČ taboru, ker niso stražili čez celo noč. Je pa tudi nekajkrat ugasnil ob res močnemu nalivu, zato smo v zadnjem času posvečali toliko pozornosti streham. S spodobno streho opremljen večni ogenj ne ugasne."

Foto: Martin Trampuš

Emil Mumel, Rod zelene Rogle Zreče: "Še vedno delamo tako, da prvi dan 'konačarji' postavijo ogenj. Po prihodu in namestitvi v šotore pa prižgemo ogenj. Takrat tudi vsem taborečim povemo, da če ogenj ugasne, gremo domov. Skozi ves čas taborjenja nato pazimo ogenj in dežurnemu ne sme ugasniti. Zadnji dan ob odhodu pa ogenj pogasimo."

Vojko Vičič - Vičo, Rod soških mejašev Nova Gorica: "Mi imamo še sedaj večni ogenj na taborih in, ja, bi se držali te šege, da se tabor podre in bi šli domov, vendar nam na srečo še ni ugasnil. Imamo pravilo, da če ogenj zalije in če se ga nazaj prižge iz obstoječe žerjavice, je to še vedno v redu. Moram pa priznati, da smo že bili na meji te šege. Na kakšnih slavnostnih večerih se večni ogenj umakne svečani pagodi, ki se jo se prižge z žerjavico ali s "pomočjo" večnega ognja. Tudi ko gredo taboreči na bivak, ekipa, ki ostane v taboru, skrbi za ogenj. Na tem ognju je prepovedano kuriti kakšne papirje ali ovitke bombonov."

Foto: SiNi

Sam sem imel leta 2005 priložnost na taborjenju Rašiškega rodu iz Ljubljane v Doliču opazovati vod GG-jev, kako se trudijo obvarovati večni ogenj pred dežjem. Že tako je celo taborjenje padal dež in je bilo suho in kvalitetno kurjavo res težko najti. Ob prvem malo hujšem nalivu so sredi noči na hitro zgradili nadstrešek iz šotorskih kril, ogenj so pred močnim vetrom in iz strani padajočim dežjem varovali tudi s telesi. Njihov trud je bil občudovanja vreden. Ampak zdržali so in dokazali, da se s skupnimi močmi lahko doseže tudi nemogoče.

Še eno najboljše taborjenje

Ideje za program na taboru

Besedilo zbral in uredil: Pamž*

Vsako leto se vodstva rodov soočajo z izzivom, ki ga predstavlja program na taboru. Vedno znova želimo izboljšati program in mu dodati nekaj novosti, da bodo naši člani doživeli nove dogodivščine in se bolj zabavali.

Dobro pripravljen program nam olajša veliko organizacijskih težav. Na predvidene aktivnosti se moramo temeljito pripraviti že pred taborom. Določiti moramo temo in potek aktivnosti ter razmisliti o potrebni opremi. Tako se bomo izognili slabi volji v vodstvu, naši člani pa bodo navdušeni nad uspešno izpeljanim programom. Ker stare in izrabljene aktivnosti sčasoma postaja-

nejo dolgočasne, je treba v program vsako leto nujno vključiti kakšno svežo idejo. Te pri sestavi programa predstavljajo največji izziv.

Za vas smo pripravili nabor idej in dobrih praks za program na taboru. Nekateri jih morda že poznate ali ste na njih že pozabili, drugi pa se boste z njimi srečali prvič. Svetujemo vam, da jih poskusite izpeljati, saj so ideje že bile preizkušene na različnih taborjenjih in so se izkazale kot uspešne.

* V članku navedene ideje so bile zbrane na delavnici Program na taboru, ki jo je organizirala MZT. Ideje so prispevali posamezniki iz rodov RBS, RHV, RMT, RSV, RPK, ZR in RTT.

Jutranja telovadba

Jutranjo telovadbo tematsko obarvajte. Lahko poskusite z aerobiko. Pomembna je pripravljena koreografija in živahna glasba. Voditelj oziroma voditeljica telovadbe pa naj se temu primerno naši.

Vsi, ki imate na taboru avtomobile, to lahko izkoristite pri telovadbi. Pripravite dirko v porivanju avtomobilov po tabornem prostoru.

MČ bivak

Na poti jim skrijemo kinderjajčke, v katerih so naloge. Vodi morajo dobro oprezati za svojo barvo kinderjajčka in dosledno opraviti naloge, kot so zapoj pesem, naredi čim bolj izvirno fotografijo, naberi pet užitnih rastlin, ipd.

Sredi poti na bivak se ustavite, vzemite si daljši odmor z igro Capture the Flag ali katero drugo strateško igro. Prihod na bivak prav tako lahko obarvate s strateško igro, v kateri si morajo zgraditi kmetijo (bivak), pridobiti hrano in skuhati večerjo (ogenj). Z opravljanjem nalog pridobijo potrebne surovine za kuhanje in gradnjo.

Otrokom dodelite plišasto igračko, za katero morajo skrbeti celoten bivak in z njo opravljati vse naloge, ki jih čakajo na poti.

Katapult. Foto: Klemen Kenda - Bubi

Igra zaupanja. Foto: Žan Kuralt

GG bivak

Po poti jim postavite orientacijo, na kateri naj opravljajo različne naloge. Na cilju pa naj tekmujejo v postavljanju najlepšega bivaka in najbolj okusni večerji.

Vsakemu članu voda določite hibo. Eden ne sme govoriti, drugi ima zavezano roko in ne sme uporabljati prstov, tretji se boji žuželk, četrti ne sme dvigovati, ipd. Ob upoštevanju hibe morajo postaviti bivak in ognjišče.

Člane voda, vsakega posebej razvozite po neznanih lokacijah okoli prostora za bivak. Na zemljevidu jim označite cilj, sami pa naj ugotovijo, kje se nahajajo in kako priti do cilja. Pustite jim, da pokažejo svojo iznajdljivost.

Odpravite se na bivak s kanuji ali s katerim drugim prevoznim sredstvom po vodi. Naj poskusijo z bivakom, na katerega ni treba hoditi pol dneva.

Vodni tobogan. Foto: Miha Bejek

Taborniški obrok

V okolici tabora postavite kontrolne točke s kuvertami, ki vsebujejo različne listke s sestavinami. Člani na vsaki kontroli izberejo sestavino in na cilju iz teh poskusijo skuhati čim boljši obrok.

Skuhajte sirove štruklje. Testo za twist razvaljajte, vanj zavijte skuto in rozine. Vse skupaj zavijte v krpo in kuhajte, dokler štruklji ne priplavajo na površino. Iz twista lahko prav tako pripravite twist njoke.

Pripravite sirov burek. Iz kisle smetane, skute, jajc in soli naredite maso, ki jo nato nadevate na plasti listnatega testa. Zavijte v alufolijo in specite v žerjavici, ki naj bo enakomerno razporejena.

Na pokrovu od kotlička lahko spečete pico, tisti, ki imate radi stereotipe, pa lahko poskusite s pečenimi kobilicami. Odlična sta tudi postrv v žerjavici, zavita v alufolijo, ali pečeno jajce v izdolbeni čebuli. Poskusite tudi s fondiji, najbolj se priležeta sirov in čokoladni.

Spremenite pravila pri igrah z žogo. Foto: Žan Kuralt

Deževni program

Pripravite casino z različnimi zabavnimi igrami (mini košarka, pikado, ruleta, tombola ...), pri katerih se za sodelovanje uporablja določeno valuto. Za vsako mizo naj bo določena igra, otroci pa naj sami ali v skupinah izbirajo, kaj bodo počeli.

Pripravite umetniške delavnice, kot so risanje najlepše slike tabora, izdelovanje slik iz semen in makaronov, risanje na kamne iz reke, izdelava lovilcev sanj, obročkova za rutke, vetrnic iz svinčnikov, izdelava punčk iz cunj za UNICEF, izdelava hekijev iz nogavic ali pa izdelava lesenih ladij in pletenje košar.

Na razmočenem travniku pripravite blatno stezo, po kateri se drsajo, poleg lahko dodate še ostale elemente poligona in tako pripravite pravo blatno olimpijado.

Pod streho lahko naredite različne poskuse: recikliranje vode, izdelavo sončne ure (za kasnejše sončne dni) ali prižiganje ognja s kresilom. Zabavajte se z namiznimi igrami, s turnirjem Človek, ne jezi se, Mafijo ali pa postavite večji mikado iz palic.

Kanu iz vej, šotork in polivinila. Foto: RAJ Cerkno

Viteške igre. Foto: Žan Kuralt

Športne aktivnosti

Kanuball - gre za igro v kanujih, pri čemer je cilj igre z veslom vreči šiško oziroma neki drugi plavajoči predmet v nasprotnikov kanu. Nasprotnik lahko za preprečitev tega uporabi vse, torej branjenje z veslom, roko, nogo, glavo, hitro manevriranje ... Igralca v kanuju sedita obrnjena drug proti drugemu, tako je obema omogočeno krmarjenje in s tem hitrejše premikanje po "igrišču". Igra se zaključi odvisno od dogovora, lahko časovno, lahko po prejetih zadetkih. Pri igri se bodo člani zelo dobro naučili krmarjenja in pridobili občutek za ravnotežje ter premagali strah pred kanujem. Vse to je še bolj izrazito, če so pari starostno mešani.

Dan staršev

Starši naj tekmujejo v najboljši slaščici, ki jo prinesejo s seboj na tabor ali pa v najboljši sliki, ki jo posnamejo na taboru.

Pripravite jim taborniški vikend, kjer bodo postavljali in kurili ogenj, kuhali golaž, tekmovali v orientaciji, ajanju in lokostrelstvu. Dovolite, da jim njihovi otroci razložijo stvari, seveda ob pomoči vodnikov.

Program za vodstvo, PP+

Skupino komandosov (PPjev) za 24 ur pošljemo iz tabora, s seboj naj imajo nekaj hrane in opreme. Njihova naloga je napad na tabor, kraja zastave ali pa katere druge stvari po dogovoru. Pri igri naj sodeluje

celoten tabor. MČ-ji in GG-ji naj stražijo tabor vseh 24 ur po skupinah ali vodih. Določimo zapor, to naj bo šotor brez dna, da omogoča pobeg, okoli zastave pa nevtralno območje. Če je komandos z zastavo v tistem območju ob koncu igre, potem je igra neodločena.

Pripravite Jungle Speed turnir, lokalnemu kmetu pomagajte pri zahtevnejših opravilih ali pa jim določite, da sami naberejo sestavine za obrok, ki si ga skuhamo.

Sestavite igro na temo The Hunger Games, kjer se v skupinah borijo za preživetje. V stilu ljudožerščine vsaka skupina dobi le tisto opremo za bivak, ki si jo pribori na začetku, ostalo pa dobijo na označenih kontrolnih točkah pod določenimi pogoji.

Večerni program

Pripravite gledališko predstavo, ki jo odigrate pred otroki. Med vajami in učenjem besedila se bo zabavalo vodstvo, med nastopom pa otroci. Tema predstave naj bo taka, da bo otrokom blizu in da bo lahko razumljiva.

Pripravite pevsko tekmovanje Ugani pesem. Na plakate napišite izseke besedil pesmi (npr.: "mnogo vinca je popil" - Slovenskega naroda sin) in jih nato zakrijte z listi. Ekipa si izbere list, nato mora prepoznati pesem in jo še odpeti. Sčasoma se petju pridruži cel tabor.

Taborniške spretnosti za življenje

Besedilo: Tadej Pugelj - Puggy

Kje in kdaj ste bili nazadnje vključeni v taborniško aktivnost? Predvidevam, da je šlo za kakšen rodov izlet ali pripravo mnogoboja. Morda ste na občnem zboru kandidirali za kakšno funkcijo ali pa osvajali katero od taborniških veščin. Predvidevam pa, da se niste vprašali, kakšno korist boste imeli od tega v življenju.

Morda je tako prav, vendar pa se pri tabornikih pridobljene spretnosti močno povezujejo z drugimi področji življenja. Vplivajo lahko na to, kaj boste v življenju počeli. Zaposlovalci v izobilju mladih z visoko izobrazbo vedno bolj prisegajo tudi na spretnosti, pridobljene v drugih učnih okoljih. In taborništvo kot učno okolje razvija spretnosti, ki se jih zelo težko naučimo v šoli. V nadaljevanju je predstavljenih nekaj primerov, kjer lahko naše dejavnosti zelo hitro prevedete v jezik poslovnega sveta in nanje pogledate s strani "delodajalcev".

V tabelo lahko dodate še kopico primerov, v

katerih taborništvo prispeva predvsem k zaželenim ravnanjem (bolj kot znanjem).

Če se poglobite v strukturo taborniških veščin, boste ugotovili, da gre za znanja, povezana s predmeti v šoli, a nadgrajena s praktičnimi dejavnostmi, ki jih mladi v šoli niso deležni (ali pa le v omejenem obsegu). Tako naše veščine predstavljajo nadgradnjo in vodijo v razvoj spretnosti, zaželenih pri delodajalcih. Te se še nadgrajujejo pri specialnostih za popotnike in popotnice in vodijo do pridobivanja usposobljenosti, na podlagi katerih se lahko kot inštruktorji specialnosti celo zaposlimo.

Seznam zaželenih veščin "delodajalcev"	Dejavnosti, ki jih izvajamo in prispevajo k razvoju spretnosti
Organizatorji dela	Organizatorji taborniških aktivnosti
Delo z ljudmi in timsko delo	Vodništvo (opravljanje funkcije) in vodov sistem
Ustvarjalnost in inovativnost	Sistem veščin, izvajanje programa v naravi
Iniciativnost	Ustvarjanje okolja, kjer je iniciativnost vzpodbujena, predlaganje idej, ki jih člani potem uresničujejo
Sprejemanje odločitev	Rodova uprava, občni zbor, skupščina
Prevzemanje odgovornosti	Prevzemanje nalog in funkcij v organizaciji
Nastopanje pred drugimi	Večerni program ob ognju
Zmožnost delovanja v medkulturnem okolju	Udeležba na akciji z mednarodno udeležbo
Socialni čut in razvijanje odnosov	Družbena angažiranost, odnos do okolja
Družbena odgovornost	Taborniške vrednote, prostovoljstvo
Fleksibilnost – zmožnost hitrega prilagajanja novonastalim situacijam	Moto "bodi pripravljen", narava je vedno nepredvidljiva in pripravljeni moramo biti na vse situacije
Zaupanje	Življenje, v skladu s taborniškimi zakoni

TaPas - Taborniški pasport

Zveza tabornikov je za načrten razvoj nekaterih kompetenc razvila orodje TaPas. Orodje je namenjeno srednješolcem in starejšim, ki bodo skozi taborniske dejavnosti lahko prepoznali svoj osebni razvoj na področjih, ki jim bodo v življenju prišli prav. Povprašaj o orodju TaPas v svojem rodu.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT

Projekt Veščine življenja v naravi
sofinancira MIZKŠ.

Z zagonom in optimizmom

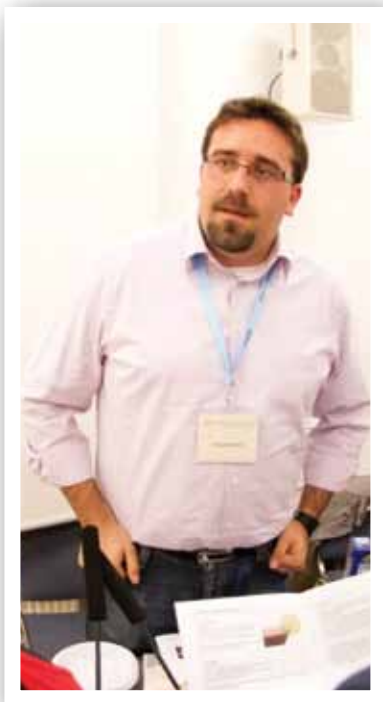
Tadej Beočanin - Beo, načelnik ZTS

Besedilo: Miha Bejek,
fotografije: Matej Pušnik

Tadej Beočanin se je s taborniki srečal v osnovni šoli ob selitvi v Ajdovščino, da bi prišel v stik z novim krogom prijateljev. Med taborniki je res našel prijatelje, obenem pa so ga prevzele prvineke taborniške aktivnosti v naravi. V Rodu mladi bori je postopoma prevzemal odgovornosti in funkcije, dodaten zagon mu je dal tečaj Življenja v naravi (ŽVN) ter sodelovanje pri organizaciji več državnih akcij. Od leta 2004 se je preko mladinskih svetov več ukvarjal s splošnimi mladinskimi aktivnostmi in mladinsko politiko. Med leti 2009 in 2012 je bil zakladnik ZTS, letos pa je bil izvoljen za načelnika Zveze tabornikov Slovenije.

Ne brani se odgovornosti za velike projekte, celo nasprotno - o njih govori z velikim zagonom in optimizmom, ki ju črpa iz mnogih izkušenj v taborništvu in mladinskem sektorju nasploh. Kako daleč pa so ambiciozno zastavljeni projekti ZTS danes in kam v prihodnje? Z načelnikom ZTS smo se pogovarjali o aktualnih zadevah v organizaciji.

Marca si postal novi načelnik ZTS, pa to ni edina organizacija "na čelu" katere si oziroma si bil. Zakaj si tako hiperaktiven?

Gre za to, da se stvari zelo lepo prepletajo. Šele skozi druge mladinske strukture sem spoznal, da nam v taborništvu šepa zavedanje tega, kar počnemo. Treba je prenesti informacijo, kaj je dejanska vloga taborništva v družbi do vsakega vodnika.

Sicer pa septembra zaključujem podpredsedniški mandat na Mladinskem svetu Slovenije in se bom umaknil iz nacionalne mladinske politike, se pa kot načelnik ZTS vračam v taborništvo, seveda na zvezni ravni. Žene me predvsem to, da se stvari da premakniti.

Tvoji načrti razvoja organizacije, ki smo jih v reviji objavili marca, so zdaj v teku, zato bodimo konkretni. Bil si del prejšnjega Izvršnega odbora (IO), a zdaj si vodja nove ekipe v IO. Je težje, kot si pričakoval?

Težje ni oziroma je pri mojem načinu dela celo lažje, ker gre

predvsem za koordinacijo. V ZTS je prednost, da imamo ljudi, ki so pripravljeni delati in jih je treba le usklajevati. Vsakemu od resornih načelnikov sem jasno povedal, da so ključni ljudje na svojih področjih in v njihove odločitve ne bom posegal. Skrbeti moram le, da so v skladu s poslanstvom in drugimi odločitvami, da se interesi ne sekajo in križajo.

Gonilo celega mandata je zunanji javnosti sporočiti vlogo taborništva za vzgojo v odgovorno državljanstvo, odpreti organizacijo navzven, povečati članstvo organizacije, ustanoviti nove rodove in povišati članstvo v obstoječih. Organizaciji navznoter je treba povedati, kaj so stvari, za katere se zavzemamo. Taborniške metode se zavedamo, a včasih pozabimo, kaj je ključni cilj taborništva.

Na skupščini je bila napovedana reorganizacija dela v strokovni službi, prve spremembe so tu. Za kaj gre?

Prostovoljstvo v taborništvu ima svoje meje. IO je organ, ki sprejema odločitve in vodi organizacijo, nima pa časa, da bo organizacijo upravljal na vsakodnevni ravni. In tu nujno rabimo strokovno podporo. Moja želja je, da se do konca mandata vzpostavi tak sistemski položaj, da ima vsak od načelnikov svojega zaposlenega za posamezno področje.

Pred nekaj dnevi (v času intervjuja, op. a.) je bila na IO potrjena nova zaposlitev. Kot je bilo napovedano na skupščini, gre za prejšnjega načelnika ZTS Andreja Lozarja, ki po novem v Pisarni skrbi za pomoč IO na vseh področjih in pri reorganizaciji ter povečanju učinkovitosti strokovne službe. Njegova naloga bo ugotoviti, kaj se da v Pisarni optimizirati in tudi prenesti na koga drugega, da bo imela strokovna služba več časa za druge pomembne naloge. Andrej v tej fazi pokriva tudi delo na konferenci, saj je treba nujno

premakniti zadeve, ker bomo imeli iz tega tudi finančne koristi.

Ob tem pozivam rodove, da mi sporočijo, kaj si želijo od Pisarne oziroma strokovne službe, da bo njihovo delo v enotah čim lažje. Mi na zvezni ravni moramo skrbeti, da se taborništvo v družbi širše prepozna in da se zagotavlja sistemske stvari, ključno taborništvo pa se dogaja v rodovih. Zato potrebujemo informacije iz prve roke, kaj rodovi pričakujejo.

Kako pa na te načrte vpliva trenutna finančna situacija? Kje se bodo poznali dodatni stroški zaposlitve?

Kar se tiče nove zaposlitve, smo jo finančno uspeli pokriti z zagotovitvijo dodatnih finančnih virov iz projektov in od določenih partnerjev, zato ni treba varčevati drugje. Od Urada za mladino smo dobili celo več, kljub drugačnim napovedim. Tudi drugje ne pričakujemo velikih upadov, razen pri projektih, ki se bodo iztekli, a finančne konstrukcije stojijo. Treba pa bo pridobiti sredstva za naprej, za dodatno strokovno podporo. Čakamo rezultate nekaj razpisov, vendar bo treba zagotavljati tudi sistemske vire, kjer vidim predvsem sistem zaščite in reševanja.

S financami je povezan tudi projekt Taborniškega centra v Ljubljani. Pripravljen je Strateško poslovni dokument, kateri so naslednji koraki?

Na Mestno občino Ljubljana je bil vložen predlog za spremembo prostorskega načrta. Ko bomo ta odgovor dobili, lahko zadeve premaknemo naprej. Vse je pripravljeno, tudi dolgoročne sheme so zelo zanimive in bodo taborništvu kot gibanju precej doprinesle za prepoznavnost navzven. Tudi odzivi akterjev v družbi, ki lahko prispevajo k uspehu zgodbe, to so Civilna zaščita in Urad za mladino MOL, so naravnost fantastični.

Med taborniki se je spet razvila debata o cenah v taborniški organizaciji (Zadruga, Gozdna šola, mnogoboj). Kaj je zate neka "pravična cena" za tabornike?

Določene stvari so v Zadrugi za moje mnenje predrage. Vse to, kar je servis rodovom in je nujno za njihovo delovanje, mora Zadruga dajati ven po nabavni ceni. Preko Zveze je treba stvari dobiti ceneje kot drugje, in to se bo v letošnjem letu dodatno preverjalo.

Gozdna šola je zelo velik vir prihodkov ZTS, pri čemer so največji vir zunanje skupine, taborniki imamo določene popuste. Sem pristaš tega, da je GŠ izobraževalni center ZTS, za potrebe taborjenj in drugih aktivnosti pa se vse infrastrukture, ki jo GŠ nudi, ne potrebuje. To namreč prinese višje stroške kot običajni tabori. Tudi ZTS se mora odločiti, ali naj bo GŠ pomemben del pridobitne dejavnosti, da se podpira delo strokovne službe ipd., ali se odločimo, da bo GŠ center, ki bo servis rodovom, in bomo imeli izpad drugje.

Na ceno mnogoboja ZTS kot organizacija nima vpliva, postavi jo gostujoči rod. Treba pa je narediti širšo razpravo, ali želimo, da so mnogoboji na visokem nivoju, kar stane, ali je dovolj zvečer postaviti taborni ogenj, malico pa si ekipe priskrbijo same ipd.

Svetovna skavtska konferenca je eden največjih projektov ZTS, veliki projekti v državi pa so trenutno v težavah. Se moramo bati podobnih scenarijev? Kaj konkretno je bilo za konferenco že narejeno?

Konferenca zdaj postavlja temelje. Gradi se širša ekipa, išče se prostovoljce. Tu smo drugačni od univerzijade, košarkarskih prvenstev ipd., saj ne potrebujemo toliko sredstev za izpeljavo in vlaganja v infrastrukturo. Ker gre za bist-

veno manjša sredstva in podobne promocijske učinke, verjamem, da bomo od države dobili določena sredstva. Mestna občina Ljubljana, kjer bo ključni del konference, je projektu naklonjena. Dogovarjamo se z vlado, s predsednikom republike, da bo imela konferenca tudi širšo družbeno veljavo, kar pomeni tudi finance.

Zdaj, dve leti do konference, še lahko zagotovimo nižje cene, zaradi katerih izvedba konference ne bo ogrožena. S starešino ZTS sva si razdelila, da je on predsednik odbora za izgradnjo taborniškega centra, jaz pa bom predsednik odbora za izpeljavo konference. Kot že rečeno, je v Pisarni zdaj Andrej Lozar tisti, ki se ukvarja s konferenco.

Če pogledamo v prihodnost: ZTS se bo preselila v novi Center taborništva, konferenca bo izpeljana na vrhunski ravni. Kam pa potem?

V tem mandatu se bomo posvetili pripravi strateškega načrta ZTS, kjer bo zabeležen širši konsenz, kam organizacijo peljati na dolgi rok, za 10 ali 20 let. Pri tem se bo aktiviral predvsem starešina. Mislim, da organizacija ne bo iztrošena in nas bodo ti veliki projekti napolnili z energijo. Moja velika želja je, da bi se članstvo povečalo na 30.000 ljudi, kot je bilo nekoč, da dosežemo čim večjo širino in prepoznavnost taborništva v družbi.

Družba, v kateri živimo, tabornike zelo potrebuje in to moramo na eni strani povedati družbi, na drugi strani pa organizacijo toliko odpreti, da se bo lahko vsak našel v njej.

Rutka.net

Po mnogih oziroma premnogih težavah s spletno stranjo rutka.net smo končno začeli s selitvijo spletne strani na nove strežnike. Trenutno smo v fazi selitve podatkov iz starega na nove. Da bomo vedeli kaj preseliti, kaj je še aktualno, potrebujemo tudi tebe. Sporočite nam prosim naslednje podatke za posameznike: E-POŠTA (uporabniško ime, e-naslov, dodaten naslov) ter PREUSMERITEV POŠTE (samo če ne potrebuješ ali nočeš poštnega nabiralnika na RutkaNET); za rodove: E-POŠTA (rodova, ne od posameznikov; naslov e-pošte, uporabniško ime), SPLETNA STRAN (naslov spletne strani), PREUSMERITEV SPLETNE STRANI (naslov na rutki → naslov žive strani), MAILING LISTE (naslov ene ali več mailing list). Vse te podatke pošljite na naslov gregor.traven@gmail.com najkasneje do 15. junija 2012, sicer bomo vse zbrisali.

Starešinski svet

Na osnovi statuta ZTS lahko starešina kot svoje posvetovalno telo ustanovi Svet starešin ZTS, ki ga sestavljajo starešine OO ZTS, v njegovem delu pa sodelujeta tudi načelnik ZTS in zakladnik ZTS.

Namen Sveta starešin je zagotoviti prostor za notranji dialog in konsenz o strateških vprašanjih v organizaciji. V naslednjih letih se ZTS loteva dveh velikih projektov, ki lahko uspeata le s širokim sodelovanjem rodov in predvsem odraslih članov in prijateljev organizacije. To sta Svetovna skavtska konferenca avgusta 2014 in Dom tabornikov v Ljubljani. Na daljši rok pa je razvoj taborništva - skavtstva odvisen od jasne skupne vizije in od podpore odraslih prostovoljcev.

Tako se bo prva seja sveta odvijala 15. in 16. septembra v Gozdni šoli v Bohinju.

Komisije in delovne skupine

Komisije in delovne skupine iz različnih področij so že začele s svojim delom. Ker pa vedno pridejo prav nove ideje, ste še vedno vabljeni, da se nam pridružite in tako še izboljšate delovanje komisij in delovnih skupin. Za več informacij kontaktirajte pisarno ZTS.

Besedilo: Teja Čas

 poklikaj se!

rutkanet.
spletni taborniški servis

Pisarna ZTS

Ekipi strokovne službe v pisarne ZTS se je pridružil Andrej Lozar - Silos. Med glavnimi nalogami novega strokovnega sodelavca je koordinacija in izvajanje aktivnosti ob pripravah na Svetovno skavtsko konferenco, sodelovanje pri posebnih projektih, kot je Dom taborništva, reorganizacija delovanja strokovne službe ter delovanja ZTS na finančno-materialnem področju. Andrej je dosegljiv na elektronski naslov andrej.lozar@gmail.com in telefon 051-442-002.

Mednarodna rutka

Sestala se je delovna skupina za mednarodno rutko. Zadala si je cilje in izdelala načrt za mednarodno rutko. Predvidoma jeseni bo izšel uradni razpis za mednarodno rutko, na katerega boste lahko vsi, ki se ukvarjate z oblikovanjem, prijavi svoj predloge.

Prenova kroja

Za nami je zelo zanimiva in interaktivna anketa za prenovo kroja. Sedaj čaka delovno skupino veliko dela, da zbere in analizira rezultate ter ustvari kroj po želji članstva. Do sedaj so delo odlično opravili in verjamemo, da ga bodo tudi vnaprej.

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

Res potrebujemo novega sodelavca?

Besedilo: Boris Mrak

Kdo pravi, da se na Parmovi nič ne dogaja? Dočakali smo novega sodelavca, ki naj bi pokrival kar obsežno delovno področje, zaposlen pa bo samo za določen čas, in to za obdobje enega leta. Malo nenavadno, ampak taka je bila volja "vrlega vodstva", ki naj bi ji povsem zaupali! To, da ima naše vodstvo še enega zaposlenega sodelavca, morda ni slabo, me je pa zmotil način, kako smo prišli do nove delovne moči. Nikjer namreč nisem zasledil resne analize o tem, da imamo pri tabornikih toliko dela, da za to nujno potrebujemo novo zaposleno pomoč.

Prav tako me je zmotil celoten postopek, ki nikakor ni bil transparenten in ni dal možnosti vsem tabornikom, da bi se lahko potegovali za to delovno mesto, pa čeprav je samo za določen čas. Osebnostno menim, da bi vsem tabornikom morali dati enako možnost, tako pa verjetno vsi tisti, ki niso blizu Ljubljane oziroma pisarne na Parmovi, o tem niso vedeli nič. Zelo nenavadno je tudi to, da se je o zaposlitvi novega sodelavca odločalo kar na dopisni seji IO ZTS. Ali je zaposlitev novega sodelavca res tako nepomembna zadeva, da se je moral sklep sprejeti na tak način? Zame osebno je to najmanj nenavadno. Ampak vrlo vodstvo se je pač odločilo tako.

In če že imamo novega sodelavca, sem si ogledal naloge, ki naj bi jih ta opravljal in bil nemalo začuden. Ena od nalog je na primer izvajanje in koordinacija aktivnosti, povezanih s pripravo gostiteljstva Svetovnega skavtskega foruma mladih in Svetovne skavtske konference leta 2014 v Sloveniji, mi pa novega sodelavca zaposlujejo za eno leto, do maja 2013? Ali to že sedaj pomeni, da se mu bo pogodba podaljšala? Je morda to izigravanje in zavajanje članov ZTS? Ali morda v taborniško organizacijo uvajamo nove vrednote?

Tudi zahteve za zasedbo delovnega mesta ob odgovornih nalogah, ki naj bi jih opravljal novi sodelavec, so dokaj skromne in nedefinirane:

- V. stopnja izobrazbe,
- dobro znanje angleškega jezika,
- sposobnost in izkušnje vodenja projektov
- dobro poznavanje organiziranosti in delovanja ZTS in WOSM
- poznavanje aktivnosti, ki potekajo v okviru dogodka, za organizacijo katerega se zaposluje kandidat.

Takoj se mi je zastavilo vprašanje, ali je bilo to delovno mesto namenjeno točno določeni osebi? Je obstajala bojazen, da bi dobili bolj sposobnega sodelavca, in to celo iz taborniških vrst?

Prav tako mi ni jasno, kako bo pisarna ZTS pokrila te dodatne stroške novo zaposlenega sodelavca, ki po moji grobi oceni znašajo najmanj 25.000 evrov na leto, ob tem, da se ZTS po predvidevanjih zmanjšujejo sredstva iz rednih virov?

V taborniških vrstah smo se v zadnjem času začeli resno pogovarjati o Taborniškem domu in že takoj na začetku smo se soočili z dejstvom, da pretirano veliko finančnih sredstev v naši organizaciji nimamo na razpolago in da bo zbiranje sredstev in iskanje možnosti financiranja Taborniškega doma dokaj zahtevno delo. Človeku ostane grenak priokus, da se na eni strani trudimo zbrati sredstva za dom, na drugi strani pa zaposlujejo novega sodelavca in mirno pristanemo na dodatni strošek.

Morda se motim ob mojem razmišljanju in bo prihodnost prinesla drugačne, boljše rezultate kot moje razmišljanje. Ko bi vsaj! Ampak moje pretekle izkušnje me učijo ravno nasprotno.

Še malo o cenah

Besedilo: Jure Ausec - Bajs, starešina RSŽ-ml Kranj

Ugotovitev v članku Borisa Mraka v prejšnjem Taboru me ni presenetila. Pričakovano in prav je, da je cena bivanja v Gozdni šoli (GŠ) za tabornike nižja kot na primer v hostlu. A vendar je treba pogledati tudi drugo stran medalje: za naš rod je GŠ enostavno predraga, da bi v njej lahko organizirali kakšno aktivnost. Ne vem, kakšna je praksa po drugih rodovih - v našem se trudimo, da bi bile aktivnosti za člane čim cenejše, da bi tako lahko omogočili taborniško izkušnjo vsem članom. Petdnevno zimovanje z vsemi stroški (tudi prevoz, zavarovanje idr.) stane ponavadi 65 evrov, nudimo pa tudi popust za drugega otroka v družini. S tako ceno ne moremo pokriti niti nastanitvenih stroškov v GŠ, zadoščajo pa za izvedbo zimovanja v najeti hiši ali planinskem domu.

V tabelo bi bilo zanimivo vključiti še druge taborniške objekte, na primer taborniški center Marindol, kjer je cena polnega penziona kar za

štiri evre nižja kot v GŠ. V Marindolu je bivanje za zunanje uporabnike še celo cenejše kot bivanje v GŠ za tabornike! Če upoštevamo še, da Marindol ponuja brezplačno izposojlo koles, kanujev in ostale opreme, je razlika kar precejšnja. In kako lahko desetdnevni vodniški tečaj v Marindolu stane 55 evrov manj kot osemdnevni tečaj za vodje v GŠ?

Pa tudi sicer imam velikokrat občutek, da se duh kapitalizma počasi naseljuje tudi v taborniških vrstah. In to na vseh nivojih, od ponudbe v Zadrugi do tečajev. Popolnoma enake perforatorje, kot jih prodaja ZTS, smo kupili v Nemčiji za kar 48 % manj, štiri evre pa smo prihranili pri vsaki prizmi. Rutke za podporne člane smo kupili za polovično ceno, kot stanejo članske rutke v Zadrugi, za konec pa naj omenim, da Skavtarnica prodaja šotorke po polovični ceni od tiste v Zadrugi (res pa je, da kvalitete teh šotork ne poznam).

Oseбно mislim, da je v ekonomsko težkih časih vloga taborniških rodov še večja. Težiti bi morali k čim boljši dostopnosti naših programov in vključevanju otrok z manj priložnostmi. Naš rod je zato poleg običajnih ugodnosti (družinski popust, plačilo na obroke) ustanovil t.i. taborniški sklad, ki z lastnimi viri financiranja pomaga otrokom in staršem pri plačilu akcij. Tako smo nekaj članom že omogočili udeležbo na jesenovanju in zimovanju po ceni 35 evrov, polovično in tretjinsko bomo sofinancirali tudi taborjenje. Kljub krizi se še vedno najdejo odgovorna podjetja - v sodelovanju z enim od njih smo tako na teku in srečelovo zbrali več sto evrov za naš sklad.

Ali ni smisel v tem, da se lahko s taborništvom ukvarja vsak, ki si to želi, in ne vsak, ki to zmore?

Planšarija Ukanc

vabi na Tečaj za vodje in Woodbadge tečaj

www.instruktorji.eu

Pastirčki in pastirci

Bohinj, 11.-18. avgust 2012

Anketa o prenovi taborniške uniforme

Zmagovalni uniformi po rezultatih ankete.*

NAGRADE

Kotliček prejmejo člani rodu Koroških jeklarjev, ki so dokončno vodstvo prevzeli v zadnjem dnevu in si zmago zagotovili z 68% udeležbo!

Med vsemi smo izžrebali dva srečneža:

- menažko dobi Irena Jeretina RST,
- taborniški pas pa Tine Ravnikar RMV.

Čestitke nagrajencem!

ANALIZA ANKETE

Pričakujete jo lahko nekje do konca junija.

ZAHVALA

Vsega skupaj smo prejeli 602 rešeni ankete, hvala vsem za glasovanje!

*Dokončno bo uniforma potrjena na skupščini ZTS, kjer se bo odločalo tudi o delih uniforme, kjer je bilo v rezultatu med več odgovori zelo malo razlike.

TEČAJ SPOZNAVANJA RASTLIN IN ŽIVALI

4. - 11. avgust 2012
taborni prostor RKJ
Obrežanovo
rastlince@gmail.com

Kaj lahko pričakuješ?

- Spoznavanje rastlin za prehrano, zdravje in ostale možnosti uporabe (lepilo, izdelava vrvi...)
- pripravo okusnih obrokov iz nabranih sestavin na ognjišču, kurjenje ognjev na različne načine (tudi brez vžigalic),
- uporaba noža v taborniški kuhinji in na bivačiranju,
- spoznavanje živali v spremstvu lovca in še mnogo več.

prijave na vespi

SCOUTS
SLOVENIJA

Poletne dogodivščine

Besedilo: Lucija Rojko

Letošnje poletje bo spet polno norih dogodivščin. Odpravljamo se na različne konce: tokrat imamo kar dve ZTS odpravi na dva mednarodna zleta, RoverWay in Techuana.

RoverWay 2012

RoverWay je skupni evropski WAGGGS in WOSM dogodek za udeležence iz vseh koncev sveta, stare od 16 do 22 let. Odvijal se bo na Finskem med 20. in 28. julijem. Njegov moto je: "glej.čuti.zasleduj".

Na pot se bo večji del odprave podal že 15. julija, da pred samim RoverWayom še na lastno pest raziščejo zanimivosti krajev, skozi katere bodo potovali. Začeli bodo v Karpatih s kratkim pohodom in nadaljevali v Krakovu. Naslednje dni si bodo ogledali še večja mesta v baltskih državah, čudoviti grad Trakai, mesti Riga in Tallinn ter se okopali v Baltskem morju. V Helsinkih pa bodo imeli celo fotoorientacijo! Odprava, ki šteje devet vodov, se na dogodek pripravlja že nekaj časa, saj je bilo treba doreči veliko stvari. Zadnje srečanje odprave bo 8. junija, kjer bodo postrežene še zadnje informacije. Tisti, ki si želite na RoverWay kot mednarodno osebje, imate še možnost. Prijave so možne do sredine junija.

To poletje se po svetu odvija še mnogo drugih mednarodnih zletov, na katere ste se lahko (na nekatere se še lahko) prijavi v lastni režiji. Eden od njih je tudi "Friendly steps Veneto - The Balkans 2012" v Italiji. Potem pa so tu še zleti na Slovaškem, Danskem, Nizozemskem, v Islandiji, Švici, Koreji ...

Techuana 2012

Techuana je zlet, ki ga za udeležence, stare od 10 do 20 let, organizirajo avstrijski taborniki za tabornike iz vseh sosednjih držav in traja od 1. do 12. avgusta. Odvijal se bo na avstrijskem Koroškem v bližini Beljaka, na prečudovitem tabornem prostoru z imenom Techuana, kjer leži tudi sam skavtski center Techuana. WOSM mu je podelil naziv SCENES (Scout Centres of Excellence for Nature and Environment/skavtski centri odličnosti narave in okolja), ki ga ima le 12 tabornih prostorov na svetu.

Program na zletu je zastavljen tako, da imajo udeleženci čim več priložnosti spoznavanja šeg in navad tabornikov iz drugih držav. Poleg tega je velik poudarek na izvajanju aktivnosti, kot so pionirstvo (udeleženci si bodo iz pionirskih objektov postavili cela mesta) in kuhanje na ognju (obroke si bodo kuhali na ognju prav vsak dan). Priprave na zlet potekajo že nekaj časa, v sredo 30. maja se je na ZTS odvil sestanek vodnikov. Sledi še srečanje odprave, ki bo 9. junija in bo namenjeno medsebojnemu spoznavanju udeležencev in posredovanju vseh pomembnih informacij, navodil in pravil. Moto zleta je: "Zdravo sosed."

Julija in avgusta nas bo obiskalo tudi veliko skavtov iz tujine. Obiskali nas bodo Belgijci, Čehi in Nemci. Če bi se radi s katerimi od njih srečali, mi prosim sporočite na lucija.rojko@gmail.com.

Forum izobraževalnih metod

Besedilo: Maša Pavlič, Katarina Smolej, Polona Rožman, Irena Rojko

Zadnje dni maja je v romunskem mestu Sinaia potekal 7. Forum izobraževalnih metod Evropske skavtske regije. Udeležilo se ga je 136 posameznikov iz 33 evropskih držav, ki so v petih dneh obdelali vrsto programskih in izobraževalnih vsebin. Udeleženci so bili pretežno načelniki programskih in izobraževalnih komisij na nacionalnem nivoju.

Foto: Polona Rožman

Tema letošnjega foruma je relevantnost skavtskega gibanja v današnji družbi. Ob vsaki temi smo torej razmišljali o tem, kako lahko bolje zadostimo potrebam družbe in gremo v korak s časom, pa tudi kako hitro se odzivamo na potrebe današnjih in prihajajočih generacij.

Udeleženci foruma smo zasnovali predloge za spremembe programa in razvoja tabornišтва za naslednja tri leta, o katerih bo naslednje leto razpravljala Evropska skavtska konferenca. Rezultat te razprave bo evropski regionalni načrt, ki sledi potrebam nacionalnih skavtskih organizacij, torej tudi potrebam ZTS. Udeležba na takšnih forumih je zelo pomembna za nadaljnji razvoj naših organizacij, saj so odlična priložnost za izmenjavo dobrih praks, novih idej, pristopov in vrednotenje lastnega dela.

Delo na forumu je bilo razdeljeno na različne vsebine, programske in izobraževalne. Nekatere med njimi so bile: vera in duhovnost, trenutni trendi v prostovoljstvu, uporaba novih medijev v izobraževanju, prilagajanje demografskim in družbenim spremembam, vzgoja za trajnostni razvoj, vodenje, mentorstvo, vrednote, varstvo otrok, zunanji dejavniki, ki vplivajo na rast.

Na forumu se je oblikovalo odlično vzdušje in čeprav je bilo zelo intenzivno, vemo, da smo s foruma odnesle bogate izkušnje, zase in za ZTS. Prav vsak tabornik na forumu je bil pripravljen na odkrito razpravo in reševanje problemov, ki so skupni našim organizacijam, in prav tako problemov, ki

jih sami nimajo. Čeprav nismo pričakovale, se nam je ob slovesu v oko prikradla tudi kakšna solza, saj smo skozi forum spletli prijateljske vezi, ki ne bodo šle v pozabo. Naše sodelovanje se ne končuje s forumom.

Teško si je predstavljati, da je povezovanje nacionalnih skavtskih organizacij na takih dogodkih lahko enako koristno in uspešno kot povezovanje med rodovi in območji. No, pa je!

Foto: Polona Rožman

Foto: Lovro Mekiš

20. Bičikleta žur

Mesec maj je zakon. Maj je mesec ljubezni, kresov, Evrope, mladosti in prvega nastavljanja sončnim žarkom ter seveda mesec za Bičikleta žur. V soboto, 5. maja, je v Izoli potekalo že 20. taborniško - rekreacijsko kolesarsko tekmovanje.

Letos se je na progo po Izolskem podeželju podalo 48 ekip tričlanskih ekip. Ekipa so bile razporejene v tri kategorije, in sicer v mlajše tabornike, starejše tabornike in rekreativce. Na progi so tekmovalce čakale kontrolne točke z raznolikimi zabavnimi nalogami. Od standardnih prve pomoči in ŽOM (življenje ob morju) do spretnostnega streljanja s fračo, pihanja žogic za namizni tenis iz enega lončka vode v drugega, igranje kriketa na kolesu, sestavljanje otroškega kolesa in še mnogo drugih.

Foto: Lovro Mekiš

Ko so se tekmovalci vrnili iz proge, so se lahko nastavili že skoraj poletnemu soncu, ki nas je lepo grelo čez cel dan. Ob mraku smo razglasili rezultate: v skupnem seštevku je zmagala ekipa Snail, med taborniškimi ekipami pa sta zmagali ekipi Happy family in Šajete iz RMV. Po razglasitvi rezultatov je sledila tradicionalna mediteranska večerja, ki je letos vključevala kalamare, brodet in sardele. Po večerji so nas prevzeli živa glasba, ogenj in svoboda majske noči.

Petra Mekiš

Foto: Lovro Mekiš

Izjave tekmovalcev:

Matic Šabec, RKJ: "Bičikleta je bila zakon. Proga malenkost prelahka oziroma prekratka, kontrolorke so bile super, hrana odlična in večerni program tudi. Nasploh je bil super vikend. In drugo leto se spet vidimo."

Jan Udovč, RSO: "Združitev miganja, novih dogodivščin, dobre družbe in odlične primorske kuhinje. Popoln način, kako aktivno preživeti podaljšani vikend, vedno znova vreden ponovitve."

Klara Hozjan, RMV: "Bilo je noro, super sončno vreme, odlična hrana - še posebej zvečer. Proga ni bila preveč zahtevna. Na kontrolnih točkah so bile zelo zabavne naloge, zmaga pa itak kontrolna točka s palačinkami. Večerni program je bil tudi zakon! Normalno, da pridem tudi drugo leto!"

ŠTPM 2012

Foto: Nejc Sušin

V Velenju in njegovi okolici, natančneje v Vinski Gori, se je 18. in 19. maja odvijalo že 35. taborniško tekmovanje Še ta počasnemu mine - ŠTPM, ki ga organizira Rod Jezerski zmaj Velenje. Letošnja rdeča nit se je imenovala "survivor" in je temeljila na dnevniku preživetnika Žareta, ki je služil kot gradivo za strateško igro.

Dvodnevnega tekmovanja, na katerega so se organizatorji pripravljali celo leto, se je udeležilo 18 ekip, razdeljenih v štiri kategorije. Na zboru ekip je vodja tekmovanja Jan Gomboc svoj govor zaključil z motom tekmovanja "dogodivščina zagotovljena". In res, dogodivščina za vse prisotne se je končno lahko začela.

Na prvi tekmovalni dan so vse ekipe najprej odpisale topo test in prejele našitke, nato je sledil malce zahtevnejši del, in sicer vrisovanje. Sledila je tista bolj sprostilna in zabavna igra, in sicer strateška igra ob soju bakel. Po končanih nalogah so se ekipa odpravile spat v telovadnico, organizatorji pa so se še dolgo v noč pripravljali na sobotni dan, za katerega so vedeli, da bo še dolg in naporen.

Proga, na katero so se v soboto zjutraj odpravile ekipe, je bila zelo razgibana in speljana po hribovitih pobočjih Šaleške doline. Tudi vreme je veliko pripomoglo, saj je celotno tekmovanje spremljalo sonce brez oblaka. Tekmovalce so na progi čakale vse vrste

nalog, od zahtevnih do zabavnih: izdelava zasilnega bivališča, hitra skica, skica terena, signalizacija s piščalko, prehod minskega polja, zabavni poligon, kurjenje ognjev, prva pomoč in lokostrelstvo. Glava naloga pa je seveda bila signalizacija.

Okoli četrte ure popoldne so v cilj pričele prihajati prve ekipe, vidno utrujene, toda zelo zadovoljne s progo in nalogami. V cilju so organizatorji za vse tekmovalce pripravili piknik, na katerem je dišalo po čevapčičih in ostalih dobrotah z žara. Vse ekipe so bile v cilju site, malce spočite in čakalo se je le še na zaključno slovesnost. Spustila se je zastava, zapela se je taborniška himna, razglasili so se rezultati in ob sončnem zahodu so se ekipe odpravile proti svojim domovom na različnih koncih Slovenije.

ŠTPM 2012 je uspel in z veseljem vas vse vabimo, da nas bo še več na že 36. ŠTPM-u 2013.

Žiga Lesjak

Foto: Nejc Sušin

Spust po Ljubljanici 2012

Ekološko-kanuistično tekmovanje, 17. Spust po Ljubljanici v organizaciji Rodu Bičkova skala iz Ljubljane, se je odvijalo na sončno soboto, 12. maja 2012. Čeprav so omenjeno soboto Ljubljano "preplavili" tekači v okviru Pohoda ob žici, se je 12 ekip vseeno zbralo v Podpeči, kjer je bil start tekmovanja.

Tekmovalce so na samem spustu po Ljubljanici poleg pobiranja smeti, ki predstavlja srčiko tekmovanja, čakale tudi različne zabavno-taborniške naloge (npr. "tarzan", prihod pod kotom, signalizacija). Ekipa se predhodno potrudila tudi v izdelavi maskot - marsikatera je imela zanimivo zgodbo, npr. o Trojanskem krofu in Modrem kitu. Po nabranih smeteh in opravljenih nalogah, so se tekmovalci in organizatorji v prijetnem vzdušju naužili dobrih pleskavic in ostalih jedi, ki pritečejo odličnemu pikniku.

Tadeja Rome

Ekipa RST 1, RST: "Na Spustu je bilo noro dobro, splošni princip orientacije je zanimiv, teren razgiban - ravno prav vijugast, narava prijetna. Nabrali smo celo vrečo smeti, naša najbolj zanimiva smet je bil tepih (vprašali smo se, kdo bi kaj takega sploh kupil)."

Ekipa Yellow river, RTT: "Splošno vzdušje na akciji je zelo fino, zabavno. Kar se tiče proge - lahko bi bila daljša. Ideja o maskotah je zakon. Za našo maskoto Modrega kita smo porabili približno 10 ur dela."

Foto: Živa Hrovat

Pogovor: Matej Radinja, RBS, vodja akcije

Kakšna so občutja po organizaciji takšne akcije?

Podobno kot z vsako stvarjo. S časom bledijo spomini na napore in stres, ki so bili prisotni, in ostajajo samo še pozitivne misli. Tako smo ob letu osorej ponovno pripravljeni, da zavijamo rokave in pripravimo odlično akcijo.

Poleg tekmovalnosti je pri Spustu velik poudarek na ekološki ozaveščenosti ljudi. Kako tekmovanje pripomore k čistejši reki?

Tekmovalnost ni ravno rdeča nit Spusta. Rekel bi, da se Spusta vsi tekmovalci udeležujejo po olimpijskem načelu: "Pomembno je sodelovati in ne zmagati." Mi smo temu zraven dodali še "zabavati se." Zadnja leta opažamo, da ekipe naberejo manj smeti kot pred leti in bregovi Ljubljanice so resnično bolj čisti. V čast nam je lahko, če smo v vseh teh letih z organiziranjem Spusta tudi mi pripomogli k tej spremembi miselnosti pri ljudeh.

Foto: Iva Toni

Taborniki spet zavzeli Cerkniško jezero

Cerkniški taborniki so že šestič po vrsti v maju uspešno izpeljali kanuistično-orientacijsko tekmovanje Ščukanujanje. Seveda se je tekmovanje tudi tokrat odvijalo na vedno nepredvidljivem Cerkniškem jezeru. Na srečo so nam bile spomladanske padavine naklonjene, saj so dobro napolnile jezero, da naši kanuji niso ostali na suhem.

Ščukanujanje je nasledilo v preteklosti precej poznano tekmovanje Kanu ščuka zlet. Za razliko od zleta, ko je celotna proga tekmovanja potekala po vodi, se tekmovalci na Ščukanujanju podajo v kanuje le na eni kontrolni točki. Vendar kljub temu tekmovanje ni nič manj pestro.

Letos se je z okoli deset kilometrov dolgo progo spopadlo 17 ekip, razdeljenih v štiri kategorije - GG, PP, RR in grče, kot posebnost tekmovanja pa lahko izpostavimo rekreativce; to so vsi tisti, ki sicer niso taborniki, vendar jim tovrstno preživljanje prostega časa pomeni izziv in zabavo. Že drugo leto zapored pa so se najmlajši kategoriji priključili tudi cerkniški gasilci, saj del njihovega programa za mladino vključuje tudi orientacijo.

Tekmovalci so morali med potjo najti osem oziroma deset kontrolnih točk in na njih opraviti različne naloge, s katerimi so pokazali svoje taborniško znanje, nekaj spretnosti, predvsem pa, kako hitro znajo veslati

v kanujih. Med potjo so jih čakale še druge naloge, ki so popestrile "sprehod" ob Cerkniškem jezeru - rešiti so morali nekaj logičnih nalog, s puščico in lokom streljati v tarčo, nabrati točno kilogram in pol kamenja.

Glede na odzive tekmovalcev se je tekmovanje uspešno zaključilo, največ navdušenja pa je požela kar proga sama - ravno prav zahtevna, z zanimivimi nalogami ter seveda v prečudoviti naravi ob Cerkniškem jezeru.

Foto: Jerneja Modic

Ščukanujanje bo ponovno potekalo naslednje leto, kot je sedaj že tradicija - tretji vikend v maju.

Mateja Melink

Sodelovanje z gasilci

Besedilo: Andrej Lenič, fotografije: Aljaž Peček

Taborniki se z gasilci srečujemo predvsem na čistilnih in drugih prostovoljskih akcijah, občinskih srečanjih in feštivalu, do sedaj pa smo si redko vzeli čas za druženje. V preteklem mesecu smo se zato srečali in si izmenjali znanje in izkušnje.

Foto: Aljaž Peček

V Sloveniji se povprečno zgodi 5000 požarov letno. Približno 80.000 prostovoljnim gasilcem se lahko zahvalimo, da se večinoma končajo brez žrtev in z manjšo gmotno škodo. Ob tem pa gasilci posredujejo tudi pri poplavalah, ruševinah, izlivu nevarnih snovi, prometnih nesrečah, klicih po zdravniški pomoči in drugih potrebah po zaščiti in reševanju.

V maju smo se v Rodu Samorastniki odzvali povabilu Prostovoljnega gasilskega društva (PGD) Slape - Polje, kjer so pripravili osnovni tečaj za gasilca. Za nas je tečaj pomenil posodobitev znanja in medsebojno druženje. Zgodnjega nedeljskega jutra so nas tako oblekli v težko zaščitno obleko in nas s tovornjaki odpeljali do prostora, kjer so nam razkazali vso gasilsko opremo in orodje. Ker se proti ognju nastopa na različne načine, smo izkusili gašenje z vodo, gasilno peno in CO₂. Delo s cevmi nam je po nekaj ponovitvah šlo že zelo dobro od rok, dodobra pa smo se namučili pri postavljanju dvizne lestve, po kateri smo se povzpeli na "goreči" objekt. Seveda ni šlo niti brez pravega ognja, ki smo ga tečajniki pogasili z gasilniki. Po skoraj osmih urah smo se utrujeni vrnili v gasilski dom, kjer pa nas je čakalo še pospravljanje in zlaganje opreme, s čimer so nam gasilci pokazali, da sta tudi pri njih pomembna red in disciplina.

Teden dni kasneje so se v PGD Prevoje oglasili RST-jevci, ki so gasilce naučili osnov topografije in prepoznavanja terena. Ena od disciplin na gasilskih tekmovanjih je namreč tudi orientacija, s katero so, po zaslugi taborniške pomoči, odlično opravili. Da je sodelovanje pomembno, sta potrdila tudi Miha Peterka in Matjaž Jurjavec iz RST, ki sta že več let aktivna gasilca v PGD Vir. Znanje požarne varnosti in varnosti pri delu namreč zagotavlja odgovorno organizacijo taborniških aktivnosti.

Podobno kot taborniki tudi gasilci zagotavljajo mladim članom kvalitetno preživljanje prostega časa. Zanje zato organizirajo vaje, tekmovanja in izlete, poleti pa se odpravijo na gasilski tabor v naravo, letos prav v Gozdno šolo. Prav vse te skupne lastnosti nas bodo zato najverjetneje še naprej združevale in vodile do trdnega prijateljskega sodelovanja tudi v prihodnje.

Foto: Aljaž Peček

Družbeno odgovorni dan

Foto: Lucija Rojko

V šolskem letu 2011/12 smo izvedli kar pet "družbeno odgovornih dni". Dvakrat smo šli v Mladinski dom Malči Belič, dvakrat v Varstveno delovni center Tončke Hočevar in enkrat v Zavod za gluhe in naglušne Ljubljana.

Zadnji Družbeno odgovorni dan - DOD v tem šolskem letu smo imeli 30. maja. Tokrat nas je bilo 14 iz sedmih rodov (RBB, Rsa, RaR, RDV, RR, RPK in RBS), kar je res velik uspeh. Odpravili smo se v Zavod za gluhe in naglušne Ljubljana. Na njihovem travniku smo pripravili klasične taborniške aktivnosti (bivak, semafor, skrivno pisavo, prižiganje ognja s kresilom in taborniške igre). Skupine so s svojimi učitelji hodile od točke do točke in z velikim zanimanjem sodelovale. Najbolj jim je bila vseč točka prižiganja ognja s kresilom, prav vsak je želel zanetiti svoj ogenj.

Poleg tega, da so otroci gluhi ali naglušni, je med njimi tudi veliko avtistov. Tamkajšnji pedagogi so bili navdušeni nad taborniki in dejali, da je zelo težko pridobiti pozornost otrok za toliko časa, kot je to uspelo nam. Seveda je to zato, ker smo jim predstavili nekaj novega, za njih nevsakdanjega, vendar pa nam je bilo kar toplo pri srcu, ko smo videli srečne obraze ob uspeli nalogi na delavnici. Eden od rezultatov tega obiska in celotnega projekta je tudi to, da bomo v naslednjem letu na Zavodu za gluhe in naglušne Ljubljana izvajali taborniški krožek.

Lucija Rojko

Foto: Lucija Rojko

Najboljši v prvi pomoči

Na Jesenicah je 26. maja potekalo Regijsko preverjanje usposobljenosti ekip prve pomoči. V znanju PP se je pomerilo 13 ekip iz Gorenjske, pokazati pa so morale znanje tako v organizaciji reševanja (triaža, varnost, pristop, transport) kot v oskrbi poškodovancev. Največ znanja je pokazala ekipa OZRK Kranj 1, ki so jo sestavljali kranjski taborniki. Oktobra se bo pomerila z najboljšimi ekipami še na državnem nivoju. Tudi

drugo uvrščena ekipa je bila taborniška. Ekipi sta premagali vse ostale ekipe Civilne zaščite, Rdečega križa in gasilcev. To si štejejo v dokaz, koliko dajemo na varnost kranjski rodovi. Malo rodov je, ki imajo dobro poskrbljeno za prvo pomoč na akcijah, kaj šele, da bi imeli v svojih vrstah dve najboljši neprofesionalni ekipi prve pomoči v regiji.

Bajs

Kako so Pingvini snemali film s Karjolami

Besedilo: Mjedved

Čeprav so se naši Pingvini na dnevu tabornikov zgrešili z njihovim prijateljskim vodom Karjol, pa so jih te obiskale že čez dva tedna. Dogovorjeni so bili na prvem peronu glavne železniške postaje, da skupaj odrinejo proti taborniškemu domu, kjer jih je čakalo še dosti dela. Ta vikend so se namreč namenili posneti promocijski film o taborništvu.

Prva, ki je prispela na postajo, je bila seveda Tina, ki je ves čas lačno grizljala nohte in pogledovala na uro. Kmalu so se ji pridružili še ostali Pingvini in, čisto zadnji, vodnik Miha:

“Se opravičujem, ampak SKRAJNO NUJNO sem moral končati seminarsko nalogo o tardigradih. A ste vedeli, da lahko tardigradi ali medvedki, kakor jim ljubkovalno rečemo biologi, preživijo tudi do deset dni v vakuumu pod vplivom nefiltriranega kozmičnega sevanja, zdržijo temperature od ena do sto petdeset stopinj in pritisk preko pet tisoč atmosfer?!”

“Ne, Miha, nismo. S katerim vlakom pa pridejo Karjole?” je, še ves zehajoč, vprašal Nejc.

“Ne vem, ampak zdaj-zdaj bi morali prispeti.”

Vlak je počasi pripeljal na peron in Karjole so veselo mahale skozi okno vagona. Med njimi pa Luka, ki je nazadnje pustil na cedilu našo Tino in ki se je smejal od enega do drugega ušesa, ko jo je zagledal, kako mu maha:

“Ma, a bomo danes še kaj posneli?”

...

Po malo daljšem sprehodu so se le razpakirali v taborniškem domu in snemalna oprema je ležala vsepovsod: kamere, mikrofoni, stojala, luči ... Karjole so namreč prihajale iz rodu, ki se je kar dosti ukvarjal s temi zadevami, njihov načelnik je bil že precej resen filmar. Tako so tudi vsi mlajši taborniki vedeli vsaj kakšno reč ali dve o tem.

“Gremo, fantje, vi pripravite opremo, Nejc, ti pa skoči po scenarij.” Miha se je očitno le zagrel za vso zadevo. Tako so počasi prevzeli vsak svojo nalogo in pripravili sceno.

Luka pa je, medtem ko je preverjal vse baterije in SD kartice, neprestano pogledoval proti edini puncici v skupini: “Tina, kdaj boš pa spet prišla k noni na Primorsko?”

Ampak Tina je bila še zmeraj nekoliko jezna, zato mu je samo tiho podajala kable in si popevala nek počasen radijski komad.

“A smo? A začnemo snemat?”

Tina, ki je bila tisti dan glavna igralka, se je postavila pod visok javor v parku, si popravila rutko ter robove kroja, čakala na znak in si šepetaje ponavljala besedilo.

“Kamera?”

“Na mestu!”

“Luči?”

“Pripravljene!”

“Zvok?”

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBPP!!! “Pa ne morem verjet, da mi je rignil naravnost v mikrofona ... Ušesa me prav bolijo, ker je tako zadonelo iz slušalk ...” Vid je imel že privajen izraz nelagodja na obrazu.

Miha je vskočil: “No, no, fantje, skrajno resno zdaj. Smo?”

“AKCIJA!”

Naš tabor je en klump

Taborniška

Zapisal: Gašper Cerar

A E
Naš tabor je en klump, taborovodja lump.

E7 A
In taboreči vsi so osli kronani.

A E
Oj, lunca, lunca, lunca rumena, ha, ha.

E7 A
Vodstvo, oj, vodstvo, oj vodstvo tabora.

A E
Šotori tam stoje, da strah in groza je.

E7 A
In dile so vse po šeskrat počene. Oj, lunca...

A E
Kdor hoče žaba bit', ta mora vodo pit'.

E7 A
Ker žabe so vse na vodo vajene. Oj, lunca...

A E
Kdor hoče kuhar bit', ta mora vedeti,

E7 A
da vsak zaljubljeni po trikrat vse soli. Oj, lunca...

A E
Kdor hoče osel bit', ta mora bit' zabit,

E7 A
ker osli so vsi čez les usekani. Oj, lunca...

A E
Kdor hoče afna bit', ta mora bit' obrit,

E7 A
ker afne so vse po rit razirane. Oj, lunca...

A E
Naš kuhar je zalit, k'je špeha zmeraj sit.

E7 A
A bolničarka Katra nas z ricinusom matra. Oj, lunca...

A E
Naš tajnik ta pa ta po kroniki packa.

E7 A
Blagajnik s prazno skrinjo razbija si črepinjo. Oj, lunca...

A E
Ko piska nam dežurni, še polži so bolj urni

E7 A
kot mi, ko gremo v zbor, saj ni nobeden nor. Oj, lunca...

15.–17. junij	Državni mnogoboj	mnogoboj
	Murska Sobota	use starostne skupine
	Rok prijav: 8. 6.; prijave preko Vespe	Cena: 22 €/osebo
	Kontakt: zts@guest.arnes.si	ZTS in RVV Murska Sobota

22.–24. junij	Slovenska avantura (Adventure race Slovenia)	pustolovska prireditev
	predeli Slovenije	RR, grče, izven
	Rok prijav: 7. 6.	Cena: 200 €/dvojico, 400 €/štiričlansko ekipo
	Kontakt: www.adventurerace.si	Rod Jezerski zmaj Velenje

julij in avgust	Tečaji in usposabljanja ZTS	izobraževanja
	Različne lokacije in termini	PP, RR, grče
<small>ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA</small>	Več v majskem Taboru in na www.tabornik.eu	ZTS, OO ZTS in rodovi

28.–30. september	Republiško orientacijsko tekmovanje	orientacijsko tekmovanje
	Žiri	PP, RR + grče
	Rok prijav: 1. 8.; 14. 9.; 21. 9.	95 €; 105 €; 115 €/ekipo
	Kontakt: rot.ziri.info , rot.2012.ziri@gmail.com	Rod zelenega žirka Žiri in ZTS

Vabila pošljite na revija.tabor@gmail.com.

Energizer®

V mesecu juniju svetilki
Energizer Solar&Dynamo in Compact Led
15% ceneje.

Rašiška kralj in kraljica. Foto: Manca Smolej

Skautski mega srček. Foto: Rok F.

Pod budnim očesom. Foto: Nace Kranjc

Zadnja plat

Ureja: Nace Kranjc

Na letošnji inštruktaži bo usak tečajnik imel svojo ovco. Foto: Inštruktorji

Kuckuc! Foto: Rok Pandel

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Pridi na
DRŽAVNI
MNOGOBOJ
2012

15.-17. junij
Murska Sobota